

ת"פ 23108-09-19 - מדינת ישראל, ע"י פרקליטות מחוז חיפה נגד יניר טאלב, חמודי טאלב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 19-09-2019 מדינת ישראל נ' טאלב(עוצר) ואח'
בפני כבוד השופט דניאל פיש

בעניין: מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה
(פלילי) עו"ד אדם סרי

המאשימה

נגד

1. יניר טאלב (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד מוטי לוי

2. חמודי טאלב (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד ליאור

בר זוהר

הנאשמים

הכרעת דין

פתח דבר - כתוב האישום

כתב האישום מייחס לנאיםים- יניר טאלב וחמודי טאלב, עבירות של שוד בנסיבות חמירות- עבירה לפי סעיף 402(ב) + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 וUBEIRA של חבלה חמורה בנסיבות חמירות- עבירה לפי סעיף 333 + סעיף (א)(2)+ 29 לחוק.

בהתאם לכתב האישום, הנאיםים ורואד טאלב (להלן: "רואד") הם אחים (להלן שלושתם: "האחים"). ביום 19.8.17.31:31 לפנות בוקר, ברחוב העצמאות לכיוון המפרץ, סמוך לבניין מס' 78, לאחר שתמו אלכוהול, עצרו האחים מונית מסווג סקודה שמספרה 8446126 (להלן: "המונייה") ובה נהג גברי ניעמה, ליד 1957 (להלן: "המתלון"). רואד התישב במושב לצד הנהג, הנאם 2 במושב האחורי שמאלי והנאשם 1 במושב הימני האחורי. האחים סיימו עם המתלוןYSISUM לרחוב חטיבת כרמלית בחיפה תמורה 40 ל". בהמשך, הכוינו האחים את המתלון לרחוב שבזי, שם התגזרה הנאם 2 והוועו לו לעזרה לקראת סוף הרחוב. בשלב זה, כשדרש המתלון את התשלום עבור הנסיעה, החל רואד להכותו בחזקה בפניו באמצעות אגרופים, תוך שהוא דורש מהמתלון בערבית "תוציא את הכלסף". הנאם 1 חנק את המתלון מאחור והנאשם 2 יצא מהמונייה, פתח את דלת הנהג והחל להכות את המתלון. זאת, עשו האחים תוך שהם מקללים את המתלון ועל מנת לשודו אותו. אחד האחים כיבת את מנוע המונייה ונטל את המפתחות מחרץ ההתנעה, תוך שהוא צועקים למotelן בערבית "תביא כסף". המתלון הוציא את ארנקו (להלן: "הארנק")

עמוד 1

ואמר לאחים שיתן להם אותו אם יחזירו לו את המפתחות. אחד האחים החל להושיט למתלוון בחזרה את המפתחות והתלוון נטל אותן בחזרה והשליך את הארנק לקרקע מחוץ למונית, תוך שהאחים ממשיכים להכותו בחזקה. האחים נטלו את תכולת הארנק ובו מזומנים בסך 1,300 ₪, תעוזת זהות, רישוון נהיגה, כרטיסי אשראי וכרטיס עובד. בנוסף, נטלו מתוכה המונית מטבחות ואת הטלפון הנידי של המתלוון מסוג סמסונג ונמלטו עם השלל. המתלוון אסף בחזרה את ארנקו הריק מהקרקע, הניע את המונית ונמלט מהמקום בנסיעה. כתוצאה מהתקיפה ע"י הנאים ורואד, נגרמו למתלוון שבר ברכפת ארכובת עין שמאל ונפיחות בפנים. הוא נזקק ל-4 ימי אשפוז ו-7 ימי מנוחה. בנוסף, נשברו משקפיו ונקרועו מכנסיו. ביום 20.8.19 מכיר הנאים 2 את מכשיר הטלפון בchnerות "גולד מובייל" תמורת 100 ₪, על דעת הנאים 1.

העדויות בבית המשפט

העד, השוטר דוד אוחזין, אישר בעדותו בבית המשפט שעבר על הנסיבות הנאים מצולמות. בחקירהתו הנגידית לב"כ הנאים 1, נשאל העד מדוע לא עשה עימות בין הנאים 1 למתלוון נוכח טענתו לפיה ניסה להפריד והשיב שעלה מנת להגן על המתלוון שפחד ממנו. עוד נשאל מדוע לא עשה עימות בין לעת הראייה אוקסנה והשיב שאינו יודע האם יש מזכיר לגבי כך שחששה. עוד נשאל העד מדוע לא עשה עימות בין הנאים עצם נוכח הבדלי הגרסאות והшибיהם שהם סירבו והדבר מצוין בחקירה. העד נשאל מדוע הטענה בין ההפרדה לא הותחה במתלוון או בעודה באופן ישיר והשיב שככל מה שנאמר על ידם הותח בפני המתלוון וגם בפניהם (עמ' 5 לפרוטוקול ש' 27- עמ' 6 ש' 13).

בחקירהתו הנגידית לב"כ הנאים 2, אישר העד שהיא בשחוור בדירתה של אוקסנה וכי הוא נערך בשפה העברית. העד נשאל האם זכור לו שאוקסנה התעקשה שלושת המעורבים תקפו את הנרג והшиб שאינו זכור וכי זה נאמר. העד נשאל מדוע לא שאל מי עשה מה והшиб- "החוור שלה היא מפורט והוא אפילו הצבעה אם אני לא טועה. הסרט לא מולי אני לא זכור. אם ראת את הסרט אני מאמין שהוא בדיק מה כל אחד עשה". בהמשך, הוצג הסרט בשחוור (ת/31) בדירה שם טענה שלושתם תקפו ולא פירטה מי עשה מה והшиб שהוא אמרה שלושתם תקפו. העד נשאל האם ידוע לו שהנאים 2 מתגורר באותו בניין והшиб שאוקסנה לא מתגוררת שם אלא הוריה. העד לא ידע לומר מדויק לא שאל אותה לגבי היכרותה עם הנאים 2 שמתגורר בבניין. העד אישר שהשאלה זו ספציפית לא נשאלת. בחקירהתו החזרת נשאל העד איזו מחלוקת הייתה, אם בכלל, לגבי המעורבות של הנאים 2 באירוע והшиб- "אם הוא היה שותף לאיורע או לא? מה המחלוקת? אני לא זכור את כל הנסיבות שלו. מה השאלה? איזו מחלוקת?" (עמ' 6 לפרוטוקול ש' 15- עמ' 7 ש' 14).

העד- המתלוון, גאבי נועמה, השיב בעדותו שהוא מונית לפרשטו, כבן 61. המתלוון התבקש לספר מה קרה בלילה שבין 16-17.8.19 ופירט- "אני היתי ברחוב העצמאות בעיר, ניגש אליו בן אדם, ביקש שאסייע אותו לחטיבת כרמלי. רק שפתחתי את הדלתות נכנסו עוד שניים. התחלנו בנסיעה. לשאלת ביהם"ש האוטו נגען בלבד. התחלנו לנסוע, כשהגענו לכיוון העליה של חטיבת כרמלי אז זה שישב לידי אומר לי תפנה שמאלה, לא בפניהם הראשונה, בשניה, תיכנס עד הסוף. זהה בדיק מה שקרה. הגיעו לשם, עצרתי, אנשים נחמדים, הוא שואל כמה מגע לך שאسلم, אחד, זה שמאחורי ירד ונכנס לכיוון הדלת וזה שירד לידי רצה לשלם והוא נתן לי פטאות מכיה. לשאלת ביהם"ש זה שמאחורה ירד, היו שניים מאחורה, זה לא שמאחורי אלא הצד השני

ירד, זה שלידי רצה לשלם והוא נתן לי את המכה באזור העין השמאלית, ונפתחו כל הדלתות והם נעמדו, אחד מאחוריה, אני היתי קשור עם החgorה ונחנקתי וחתפתי מכות מכל הcyonim. אחד מהצד השני קפץ למפתחת של האוטו ומדומם אותו ולוקח אותו ביד. אני לבינתיים חוטף מכות מכל הcyonim, הם רוצים כסף. לשאלת ביהם"ש מה כוונה מכל הcyonim אני משיב שמדובר מאחוריה, גם מהצד, גם מ הצד שלי וכולם מקללים. ביןתיים אני עם המכות מכל הcyonim, אני גם חנוק וגם מקבל מכות וגם רוצים את הכסף, הם קורעים לי את החולצה. הכוונה באני חנוק זה שישב מאחוריה או שהחזק אותו או שהוא לו משה ביד, בצוואר, אני לא יכול לדעת עם מה הוא חנק אותי. אולי החזק עם החgorה אני לא יודע, אבל אני ממש... ואני חוטף מכות מכל הcyonim והם רוצים כסף, אמרתי תקחו מה שיש. لكم הכל, נזרק למיטה ברצפה, لكمו לי פלאפון, لكمו את הכסף, תעודת זהות, רישון נהיגה, כרטיס אשראי. לשאלת ביהם"ש מי לך מה אני משיב שאנו לא יכול להציג, מעולם לא ראייתי אותם ולא מכיר אותם, הם שלושה, כל אחד והתקין שלו. ביןתיים אני היתי בלבד" (עמ' 7 לפרוטוקול ש' 21- עמ' 8 ש' 11).

המתلون השיב שדבר בנסיבות השעה 4.20 לפנות בוקר ושלל שיש לו היכרות עם הנוסעים. הוא השיב שדרש 40 נס עבור הנסיעה ואישר שהם ביקשו לנסוע לרחוב חטיבת כרמלית ואז התבקש להיכנס שמאליה לכיוון שביז. המתلون נשאל מה קרה כשעצר ברחוב שביז עם הנוסעים מאחור והשיב "אחד שלא ישב בבדיקה מאחוריו אלא מהצד השני היה לו שקיית ביד והוא נכנס לכיוון הבית לשם, מצד ימין, יש שם איזה דלת ברזל לא יודע. זה שלידי כאלו בא לשלם והוא נתן לי את המכה". המתلون אישר שנוצר נסע אחד מאחוריה. עוד נשאל מה קרה עם הנסע שיצא לבית והשיב "זה שיצא לבית הוא חזר, אני לא יודע אם הואלקח את המפתח או לא, אני יודע שלקחו לי את המפתח-domino את האוטו, אני ביןתיים עם כל המכות מה שהיא לי... לשאלת ביהם"ש מה קרה עם זה שיצא לבית הוא הלך וחזר, השתתף איתם, הם חסמו לי את כל הדלתות מכל הcyonim". המתلون נשאל למה הכוונה בהשתתפותם והשיב שהוא נתן מכות וגם חיפש כסף. המתلون השיב שהנאשימים קיללו אותו, את אמא שלו ומשפחתו. המתلون נשאל איך הנסע הלך לבית ומם נתן מכות והשיב-"אחד מאחוריה נתן מכות, אחד מהצד השמאלי שלו בדלת ממש חסם אותו עם מכות וזה שמהצד הימני עלה על הכסא וגם נתן מכות וחיפש דברים. אני לא יכול להסביר לנו יותר מזה שהוא חוטף מכות וهم מחפשים את הדברים שלהם. להצביע איזה יד שמאל ימין אני לא יכול לדעת". המתلون נשאל כיצד הוא קיבל מכות מהתקוף מצד שמאל היה ויש שם דלת והשיב שהם פתחו את הדלת שהיתה לגמari פתוחה. המתلون נשאל מי מבין הנוסעים קילל והשיב-"זה שמצד שמאל הוא קילל וגם עם הצעקות וזה הוא קרה למשהו מאחוריה, חמודי, ואני זכר גם שאמור תשבור את הבקבוק, מפחד אותו כאלו. זה שמצד שמאל אמר לאלה מאחוריה אני לא יודע למי התקoon, בשבי להפחד אותו, והוא דרש את הכסף". עוד נשאל מאייה מקרים במונייה לקחו לו כסף והשיב-"לקחו מהארנק, מהמאפרה ולקחו מהכסף שבדוק על המשחה גם היה שם. כל הדברים היו מונחים מול העיניים שלהם, שלקחו את הארכן כל הדברים שלי שם" (עמ' 8 לפרוטוקול ש' 12- עמ' 9 ש' 22).

המתلون נשאל בעדותו איזה סוג של מכות קיבל והשיב שקיבל את המכה הראשונה והופתע אז הם המשיכו אך לא ידעו לספק תיאור מדויק. המתلون נשאל האם זכור לו שאמור לקבל מכות וביעיות והשיב-"זה שמצד ימין שעלה לי על הכסא וגם היתי חנוק וחתפתי מכות וגם חיפש בידים וגם נתן עם הרגליים, הוא היה חופשי וישב על הכסא, אז יש לו כל ההזדמנויות לתת". המתلون נשאל מה קרה עם הארכן שלו והשיב שהתקופים לקחו ממנו את הדברים והוא מצא אותו ליד הרכב. עוד נשאל מה קרה עם המפתח והשיב-"המפתח היה לו ביד וזה שעד מצד ימין זה

שמצד שמאל אמר לו תן לי כסף וצועק ומקלל, רק שחתפתי את המפתח הוא גם קיבל כל מה שהוא רוצה והם חיפשו מהו והייתי עירג למגרי ושמעתית רק צעקות, אפילו הצעקות שמעתי משהו גם מהשכנים למלعلاה שהם התחללו גם לצעוק, מה אתם רוצים ממן ובינתיים אני עם המכות, וכנראה שפחדו, אני לא יודע מה להגיד לך, השחרורת באיזשהו שלב". המתلون נשאל מה הוא עשה שהם דרשו ממנו את המפתח והשיב שנסה להגיד להם לחתול את המפתח תמורה כל מה שהם רוצים. המתلون לא זכר מה עוד הנאים דיברו ביניהם מלבד קלילות. כאשר נאמר לו שאמר שאחד מהם צעק "تبיא את הסיכון אני רוצה להרוג אותו", השיב- אמרתי, בקבוק וגם סיכון. אמרתי שואלי ניסו להפחיד אותי, לא יודע מה לבדוק הכוונה. לשאלת ביהם"ש לא היה בקבוק או סיכון". המתلون השיב ששמע את השם חמודי ולא שמע שם נוסף. עוד נשאל מה קרה לחולצה שלו והשיב- הבגדים שלי כולם נקרועו, הם ניסו לחת את הארכנק מהמכנס הם קרועו לי אותו, את החולצה,شرطו את הפנים". עוד הוסיף שמשקפיו התרסקו למגרי. המתلون נשאל מה קרה לפניו והשיב שישנן תМОנות ושיהיה מאושפז בבית החולים. כאשר הוציאו לו תМОנות 8-7 מת/38 השיב שעזה נגרם כתוצאה מהמכות שקיבל. עוד הוציאו לו תМОנות של ארנק מת/15 והשיב- לשאלת ביהם"ש המשטרה לא בא אליה, הם כנראה עזבו והשתחרرت, תוך דקה אני רק יצאתי מהאזור ראייתי אותו והתחלתי לצפור וזה בדיקון הנידית שהייתה. זו נידית שהייתה בקרבת מקום". המתلون השיב שמדובר בארכנק שלו שהיו בו הדברים ושנלקחו ממנו ת"ז, כ"א, קרטיסי עבודה, רישון נהיגה, וכסף בסביבות 1,400 ס"ח הכל. המתلون נשאל מה אמר לשוטר בנידית והשיב שאמר שתקפו אותו שלושה אנשים. כאשר נאמר למתلون שלטענת הנאים רק חלק מהונסעים תקפו אותו, השיב- כולם נתנו מכות מכל היכיונים, גם מאחורה וגם מקדימה וגם בידי מעלי". עוד נשאל לגבי הטענה לפיה אחד מהם ניסה להפריד או לעצור והשיב- אף אחד לא הפריד צעק ולא קלום, לא לעוזרה, לא היה לו לא נעים, לא היה שום צעקות". המתلون התבקש לספר על נזקי בעקבות האירוע והשיב- אני נפצעתי באף, בעין, מכות בכל הראש, אני עד היום עם פאניקה. עוד נשאל לגבי בעודתו בעקבות האירוע מזה אני לא יכול להסביר, אני לא מאמין לאף אחד שהיה במוני". עוד נשאל לגבי בעודתו בעקבות האירוע והשיב- יש לי הרבה פחדים. לשאלת ביהם"ש אני עצמאי, והיום אני מפחד לגשת לכל בן אדם, אפילו בן אדם שאינו מכיר ואני עווה חשבון מיליון פעם" (עמ' 9 לפרטוקול ש' 23- עמ' 11 ש' 22).

בחקירתו נגדית לב"כ הנאשם נטען האם כאשר הם עלו למומנית ידע لأن הוא נושא מבחינת מחיר ומקום והשיב שسعر מחיר של 40 ל"נ ואז הצליפו השנהים הנוספים. לדבריו, לא ידע מהם שלושה. המתلون השיב שהם שוחחו בינהם בשפה הערבית. עוד נسئل האם הם היו שתוים והשיב שלא הריח ריח של שתייה אך היו להם כסות פלסטיק ביד עם נזול והם שתו באמצעות קשיים. כאשר נאמר לו שבמשטרת טען שהיו שתוים ולא יכול היה להגיד האם היו שתוים לגמרי, השיב- אמרתי שכן, בן אדם שיש לו כוס שותה אבל אני לא אמרתי מה יש בכוס אם שתייה או לא. הם שתו". כאשר נאמר לו שהשניים האחרים ירדו והוא דבר רק עם הנוסף שלהם לגבי הכסף שspark שניהם במוניות, השיב- רק אחד מאחורה ירד, ניגש אליו לבניין, לדלת שיש שם ברזל, השני שמאחורה נשאר מאחורה ולא ירד, ואני חטפתי את המכות הם כבר חסמו אותו מכל היכיונים. מי עמד מי עמד משם אני לא יודע, אבל שלושתם היו, ארבעתנו היו בזירה בתוך המונית ומסביבתה". כאשר נאמר לו שעזה סותר את הראיות בתיק, השיב- אני אמרתי שעזה שיב במנית נשאר, אני אומר שברגע שעצרתי ירד זה שמיini ירד ופתח את הדלת והשני זה עם השקית מימין מאחורה ניגש אליו לבניין, וזה שלידי כאלו רצה לשלם לי ונתן את המכלה. זה שיב לידי עמד ובא להוציא את הכסף מהכיס ונתן לי את המכלה בפנים, מי קפץ מהצד, הם נכנסו אחד מהצד השני, וזה שמאחורה החזק אותו חזק וחטפתי מכות מכל היכיונים. מי נתן מי לא, כולם נתנו את המכות" (עמ' 11 לפרטוקול ש' 24- עמ' 12 ש' 26).

המתلون אישר שהוא עצמו לא ירד מהמנית והנוסע לידי ירד. הוא נשאל האם הוא נתן לו אגרוף מבוחץ בעמידה והשיב- "נכון למה מה זה קילומטר רוחק? זה דלת והוא נתן לי עם כל הכוח שלו שהוא עומד ואני ישב. הוא כנראה נכנס עם הגוף למונית, איך קיבלתי מכה? הוא פתח את הדלת שאל כמה מגע לך ומסתובב כאילו הוא רוצה לשלם ונוטן לי את המכה עם כל הגוף ואני רואה שכל הדלתות חסומות כל אחד עמד בין אדם. (העד מדים על ידי כך שהוא קם ומסתובב כאילו האדם שישב לידו)". המתلون חזר על כך שהנוסע מאחור נותר ברכב ובנוסע השני ירד עם השקיית וחזר. לטענתו, שלושתם נותרו בזירה ותקפו אותו. כאשר נאמר לו שמהראיות עליה שהנוסע מקדימה התחל באירוע והשניים מאחור יצאו מהרכב, השיב- " הם לא יצאו. זה בדיקת ראשוני שירד זה היה זה שליידי, והוא עשה את כל המשחק שלו ובינתיים גם זה שמאחורי יצא עם השקיית, זה שני האנשים. השלישי נשאר אחורי עם האוטו, הוא לא ירד. שאלת על שני אנשים זה שני האנשים. השלישי נשאר". המתلون נשאל האם הנוסע שישב לידי חזר לרכב והשיב שלושתם חזרו. הוא נשאל האם הוא נכנס שוב לתוך המונית והשיב- "אני לא יודע איפה אחד מהם נכנס עוד פעם לתוך האוטו. אני לא יכול לענות לך על זה מי מהם, אבל שלושתם... אני הסבירתי את עצמו, אני לא מכיר אותם, זה בדיקת מה שהיא. אתה מתחילה להגיד לי מי מהם וכוכס מי מהם יצא. אני מבahir לך". המתلون אישר שיש לו שבר בעין כתוצאה מהאגוף של הבוחר שעשה עצמו משלם. עוד אישר שבשלב מסוים פתחו את הדלת לידי. המתلون נשאל האם ידוע לו שהוא במשפט של שני האחרים שישבו מאחור והשיב- "אני לא יודע, אני מוזמן לביהם"ש ישבו מאחורה, קדימה אני לא יודע. שלושה אנשים תקפו אותו" (עמ' 12 לפרוטוקול ש' 27-28 עמ' 14 ש' 3).

המתلون נשאל לגבי גרסת הנאשם 1 לפיה השניים מאחור לא תכננו ולא ידעו וכאשר הבוחר שישב לידי נתן אגרוף הם ניגשו אליו פתחו את הדלת לצד הנהג ואמרו לו לחזור. המתلون השיב שפתחו את דלת הנהג. כאשר נאמר לו שפתחו את הדלת לצד הנהג וניסה לדבר עם אחיו שלא יתקוף, השיב- "אני לא זוכר. אני לא יכול להגיד לך כן או לא, אני יודע שחתפתי את המכה מהדלת שהוא פתח ועשה כאילו הוא רוצה לשלם. אחד מאחוריו ירד, והוא חזר. כל המילים שאתה טוען אני לא שמעתי" ובהמשך- "אף אחד לא אמר מילה לטובתי. אף אחד. אל תבוא לי משמאלי או מימני, אני בן אדם ישר ואם לא הייתי ישר לא הייתי אומר לך לא מכיר אותם לא ראייתי אותם". המתلون נשאל האם לא ראה שדלת הנוסע שלו נפתחה ומישהו ניסה למשוך את הבוחר שתקוף אותו והשיב- "זה שישב לידי פתח את הדלת, כשהוא ירד כל הדלתות נפתחו, אז איפה הבעייה פה? הוא בא ואמר לו ומישהו פתח?". המתلون נשאל האם בדבריו לפיהם כל הדלתות נפתחו הוא מתכוון לנעליה המרכזית והשיב בחויב. המתلون השיב שהוא שמאחורי גם ירד מהאוטו ופתח את הדלת שלו, שלו, מאחורה. עוד נשאל האם זה מאחור שנותר ברכב ירד ממנו בשלב כלשהו והשיב- "יש אחד מהם שאתה מדבר עליו, לשאלת בהם"ש האם זה שחנק אותו ירד באיזשהו שלב אני מшиб שהייתי במצב אחר לגמרי אני לא יכול להגיד. ברגע שהתחילה כל הצעקות והשכנים צעקו מלמעלה הם לקחו מה שלקו וברחו, הם לא חיכו לי" (עמ' 14 לפרוטוקול ש' 29-30).

המתلون נשאל האם בשלב כלשהו במהלך האירוע או מאז שהחלו המכות ירד מהאוטו או נותר כל הזמן ברכב והשיב שהוא לא ראה שירד מהרכב והרגיש חנוך. המתلون נשאל האם בשלב מסוים הרגש מישהו שעלה עליו והשיב- "נכון, שני האנשים מפה מכים אותו ועולים עליי ונוטנים לי בעיות, גם מאחורה הוא חנק אותו, אתה תהיה במקומי מה תעשה?". המתلون נשאל האם הוא מאשר שbsubלב מסוים מישהו היה עליו והתגונשו או שהוא תקף אותו והשיב- "לא רוצה לענות לא יודע. במצבך אני יכול להגיד לך כמה אנשים היו מעלי? אחד בטח שעלה ונתן מכות וזה מהצד הזה נותן מכות וזה שמאחורה מחזק אותו, מה אני פיטר? אני לא רוצה להגיד דברים לא נכוןים. הוא

ישב על המושב ונתן לי מכות וקיבל מה שהוא רוצה". המתلون נשאל האם דובר באותו בחור מההתחלה והשיב- "לא, הדלותות כולן היו פתוחות וכל אחד נعمד ליד הדלת שלו וכל אחד עשה את העבודה שלו, שוב פעם אתה חוזר על הדלת שהוא פתח". המתلون נשאל האם מישו נגע פיזית ופתח את הדלת והשיב- "הם היו פתוחות, אני יודע רק דבר אחד שאינו חטפני מכות והם לקחו את הדברים שלי. תשאל אותם לא אוטי". כאשר נאמר לו שהוא מה שהוא אומר, השיב- "איך הוא זכר את כל הדברים האלה ברגע שהרביץ לבן אדם?". כאשר נאמר לו שהוא טוען שנינה למשוך את הבוחר שהיא עליו ולהפריד, השיב- "הבנייה אותו והוא פתח את הדלת וננתן מכות, לא נתן צעקות שיפרידו ולא ניסה להפריד". עוד נשאל האם יתכן שהמכות שחווה זה ניסין הפרדה והשיב- "כשהוא רוצה להפריד הוא מפריד בין הידים אבל לא נותן אגרופים בעיניהם ובראש כמו שעשה. תחשוב לבד". המתلون נשאל האם מי שעד מlid הדלת נתן לו אגרופים בידים ובראש והשיב שלושתם נתנו וכל הידים היו עליו מאחוריה ומקדימה. המתلون השיב שאינו ידע מי הוציא את המפתחות מהאוטו. הוא נשאל האם מדובר בבחור הראשון והשיב- "זה שבא מצד ימין. מי שישב מצד ימין מקדימה הוא שכיבה ושלף את המפתח. לשאלת ביהם"ש האם זה זה שישב מאחוריה שלפ' את המפתח אני מшиб שלא. זה שוכנס מצד ימין לידי בקיסא הוא זה שלף את המפתח. מתחילה אני לא מאמין שיגיע גם לשם. אני יודע על בן אדם שבא מצד ימין ושלף את המפתח". עוד נשאל האם זה אותו אחד שצעק חמודי והשיב שאינו יודע ולא ראה. המתلون הופנה לעדותו מיום 20.8.19 שם טען שני שהגיע לדלת שלו זה הבוחר השני שירד והשיב שאינו זוכר ולא יודע להציבו מי מהם. עוד נשאל האם בחקירהתו טען שرك אחד ירד והשיב שנים ירדו, זה מימינו וזה מאחור. המתلون נשאל האם מי שפתח את הדלת לידיו זה הבוחר מאחור והשיב- "אני לא יודע לא ראיתי את הפרקוף שלו, אני יודע שאנשים תקפו אותו. אתה רוצה שאגיד לך לבדוק אני לא מכיר את התמונות שלהם". כאשר הופנה לשורות 18-15, השיב- "זה נכון. זה שירד מאחוריה כאילו נכנס לבניין וחזר". כאשר נאמר לו שבחירהו קרא לו הבוחר השני והוא זה שפתח את הדלת לידי, השיב- "כן, הוא חזר ופתח לי את הדלת, אז הוא גם הרביץ לי. ככל הרביצו לי ואך אחד לא פריד". המתلون נשאל האם מישו צעה מלמעלה והשיב- "כן. היא צעה מה אתם רוצים ממנה? תעוזבו אותו" (עמ' 14 לפוטו קול ש' 30- עム' 16 ש' 20).

בחקירהו הנגדית לב"כ הנאשם 1 אישר המתلون שמספר אמת במשטרת. הוא אישר שמשמעות הראיה שלו נשברו ולא ידע לזכור איזה מספר יש לו. המתلون השיב שהוא גם בלי משקפיים. המתلون נשאל האם ידוע לו באיזה שלב באירוע המשקפיים נשברו והשיב- "אני לא יודע. אני לא מצאתי אותם. אולי נשארו בזירה שם, אולי עפו, אבל לא מצאתי אותם באותו. הם נשברו ואבדו". המתلون אישר שהמכה הראשונה שחתף הייתה לפנים ולא ידע לומר האם הם נשברו כתוצאה מכה. המתلون השיב שני שנותן לו את המכחה הראשונה הוא זה שיבש לידיו ובא לשלם. המתلون נשאל האם מדובר בבחור שישב עליו בתוך המונית והכח אותו באגרופים ובעיטות והשיב- "אני לא יודע. אני יודע שאחד שיב עלי, אחד נתן מכות ואחד חנק אותו. אני לא יודע מי זה וממי זה. אני יודע להגיד שחתפני מכות". המתلون נשאל האם הבחן בפרטים מזהים של התקופים למעט שהיו צעירים ממוצא ערבי והשיב- "לא, הם לבשו מכנס ג'ינס ושנינים מהם לבשו גופיה לבנה, השלישי אולי היה עם צבע אחר. שמתו לב שכולם עם שיער קצר". המתلون לא זכר לומר האם היו מגולחים או מזוקנים. כאשר נאמר למאתון לאחר מכן המכחה הראשונה ושבירת משקפיו לא ראה דבר והשיב- "אני אומר שלשלושה תקפו אותו. לשאלת ביהם"ש, אני אומר שאני יודע שלשלושה תקפו אותו בזדון. ראיתי שלשלושה תוקפים, אחד מפה, אחד מפה והשלישי מאחוריה. אני צמוד לכיסא, קשרו". המתلون נשאל האם מי שיבש עליו היה מזוקן או מגולח והשיב- "אני לא יכול להגיד כלום. לא ראיתי אותו". המתلون אישר שלא ראה את הבוחר מאחור במהלך התקיפה אך הרגיש את ידיו או את החגורה מאחור. המתلون השיב שהבחור שניגש לדלת הברזל הוא הבחור עם השQUIT ביד שהلن וחזר. המתلون נשאל האם ראה אותו

חוור או רק חושב שהוא חזר והшиб-"**כן**, רأיתי אותו חזר ואז לא רأיתי כלום, כי הכל מכות, ומצד שני כל הדלותות שלי חסומות עם אנשים. אני לא מסיים סתום בנאדם" (עמ' 16 לפרוטוקול ש' 22- עמ' 18 ש' 2).

המתلون נשאל האם ראה את הבוחר עם השקיות נכנס שוב למונית או נשאר בחוץ או שאינו יודע והшиб שאינו יודע לומר. עוד נשאל מי קרא לחמודי והшиб שאינו זוכר מי זה היה והוא נעמד לידו בדלת של הנגה משמאלו. המתلون אישר שהבחור שהיה לידו בדלת הנגה ביקש ממנו סכין או בקבוק. עוד אישר שהוא לא יודע היכן חמודי היה. כאשר נאמר לו חמודי גר בשבי 15 והוא הבהיר שהוא עם השקית ביד, השיב שאינו יודע ולא ראה את פניו. בהמשך, נאמר לו חמודי מודה שנסע במוניות אר טוען שלא תקף ונשאל האם הוא יכול לומר מה עשה לו והшиб-"**אני לא יכול לטעון כלום. אני יכול לטעון שלושת האנשים שהיו אצלי באוטו תקפו אותי. מה כל אחד והתפקיד שלו אני לא יודע לבוא ולהציג זה עשה לי ככה וככה אני לא יכול להגיד לך**". המתلون נשאל האם חמודי לא היה ליד הדלת שלו והшиб-"**אני לא יודע. זה שהיה לידי בדלת הוא שקרชา חמודי, הוא עשה לא עשה מה עשה זה המילים שאנו שמעתי. לשאלת ביהם"ש- אתה אומר שזה שהיה בדלת לידך קרא לחמודי אני משיב שכן**". המתلون אישר שהוא ליד הדלת קרא לחמודי ואישר שהוא לא יודע לומר מה כל אחד עשה ולא ראה האם חמודי חזר חזרה לרכב. המתلون חזר על כך שאינו יודע מי הוא חמודי היה ולא ראה אותו. כאשר נאמר לו שהוא לא ראה אותו אדם עם השקיות נכנס חזרה למונית, השיב-"**זה אני לא זכר נכנס לא נכנס, הם שלושה אנשים הם שותפים... הוא רأיתם שזר ולא זכר מה הוא עשה. הוא חזר לאיזה דלת, אולי לידי, אני לא רأיתם אני חטפתי מכות. לשאלת ביהם"ש- אני הבנתי שהוא חזר לדלת שלך והתקיף אותך מכות מהכיוון הזה אני משיב שיכול להיות. אני לא רأיתם את הפרצוף שלו. לשאלת ביהם"ש- אני לא יודע מי זה שזר עם השקיות אבל כולם נתנו מכות. זה שעמד לידי הוא נתן לי מכות, חמודי לא חזר נעד ובעצמו עמדה מהאותו אני לא יכול להגיד לך**". המתلون נשאל האם עשה לו מסדר זיהוי ולא הצליח לזהות והшиб שהוא עדין לא מזהה. בהמשך, חזר על כך שאינו מסוגל לבדוק בין שלושת השותפים (עמ' 18 לפרוטוקול ש' 3- עמ' 20 ש' 4).

המתلون נשאל האם הוא יכול לומר בוודאות חמודי נטל חלק ונתן לו אגרוף או בעיטה והшиб-"**אני לא יכול להגיד בדיק. אני אמרתني את זה ואמרתי שאתה לא יכול להציג על אף בן אדם, אני לא מכיר את האנשים ולא רוצה להכיר אותם, קרה מה שקרה, אם הייתה שאלות או תוך הלב אני ... אבל אני גם מצטרע שאנשים מתנפלים על בן אדם שהם גם לא מכירים אותו ובלי רחמנות ולא רוצה שהיה חלק להזיק להם, הם הזיקו לי. אני עונה לך מצד ימין ואתה לא רוצה להבין אני לא יודע מה כל אחד לקח בתפקיד. שלושתם היו, קיבלתי מהם את המכות וזה מה שיש לי. מה שרשות בדוח זה מה שאינו מספר עכשו. אפילו מול העיניים שלהם**". המתلون שלל שוחח על המקה עם מישחו מהשכנים וצין ששמע שכנים צועקים אך לא דבר אותם. המתلون הפנה לשזר של הנגה- דקה 19:48 ואישר שזכיר לו שנסע במונית עם השוטרים. הוא נשאל למה כוונתו כשהוא אומר "איך שמספרות השכנות" והסביר-"**אחרי שכל המהומות נגמרו וכל מני ובאו השוטרים והגישו לי את כל העזרה הם קראו גם לשכנים, היא אומרת לידי והוא חוקר**". המתلون אישר שעמד ליד ושמע את השכנה מספרת לשוטר. הוא השיב ששמע שכנה אחת מדברת ואני יודע את שמה. המתلون נשאל האם היא הייתה רוסייה והшиб-"**מיאיפה אני יודעת מה אני חבר שלה? אני אמרתני שאלה אותה וזה מה שאני אומר בבדיקה זה ההסבר שלו ואז השוטר ביקש מנני לזרז הצדקה אז זותי**". המתلون נשאל מדוע אמר לפיו אין שמספרות השכנות כאשר הוא ראה אותו הולך לכיוון הדלת והшиб-"**שבן אדם יורד מהאותו אני לא יודע لأن הוא הולך אבל השכנה בעדות שלא אמרה שהגיע לדלת**

אתה מבין? אני שמעתי בדיקוק זהה הסביר שלו". המתלוון נשאל האם בעצם לא ראה אותו והשיב- "ירד מהדלת שלו והלך לכיוון הדלת. זה כמה מטרים. לשאלת בהם"ש אני גם ראיתי וגם השכינה אמרה שהוא הלך. ראיתי אותו הולך לכיוון הדלת". כאשר נאמר לו שזה בעצם הסקט מסקנות, השיב- "הוא ירד ממנית והלך לכיוון הדלת וחזר אח"כ, תשאל את השכנים מה שם ראו אבל את זה היא אמרה והשוטר חיז עותי, אז זה הסביר שאתה שמעת" (עמ' 20 לפרטוקול ש' 5 - עמ' 21 ש' 14).

בחקירה החזרת נשאל המתלוון האם השבר שלו בעין נגרם מהמכה הראשונה שקיבל והשיב- "קיבנתי את המכות, יש לי שבר באף ושבר בעין. אני לא יודע איזה מכח עשתה לי איזה נזק". עוד נשאל כיצד ידוע לו שהו שלושה תוקפים כאשר נשברו לו המשקפים ולא ראה דבר לאחר המכה הראשונה והשיב- "הו באותו שלושה אנשים ואין אף אחד בשטח חוץ מהם. והיה שעת לילה". כאשר נאמר למתלוון שלדבריו הבוחר שירד והלך לכיוון הדלת חזר, והוא לא ידע מה עשה אח"כ, בעוד שלפני כן אמר לעוזד לו שהבחור שירד מהאוטו הילך לבניין וחזר והוא זה שפתח את הדלת שלו והסביר- "שניהם נכונים, זה שעמד לידיו ורצה לשלם שניתן לי את המכה וההוא שירד הילך וחזר לידי שני לא יצא או אברח. לא ידע. אבל הוא נעמד לידי ואחר מאחורה, שלושה אנשים". המתלוון נשאל מה עשה זה שעמד לידיו והשיב שניתן מכות. המתלוון נשאל מה עוד שמע את השכינה אומרת בלבד זה שהבחור שירד הילך לבניין וחזר והשיב- "שם דבר, השוטר אמר לי זו זוז הצידה. השאלה נשאלת בדיקוק מול העיניים שלי, לא יותר מזה". בהסכמה הסניגורים הוגשו הודעות העד: הودעה מיום 17.8.19 הוגשה וסומנה ת/46, הודעה מיום 20.8.19 הוגשה וסומנה ת/47, הודעה מיום 28.8.19 הוגשה וסומנה ת/48, הודעה מיום 1.9.19 הוגשה וסומנה ת/49 (עמ' 21 לפרטוקול ש' 17 - עמ' 23 ש' 26).

העדת, אוקסנה מסטיקוב, נשאלת בנוגע היכן ישנה בלילה של ה-16.8-17.8.19 והשבה שישנה בשבי 15 בקומת עליהנה ממנה ניתן לראות את הרחוב. העדה סירבה לומר באיזו קומה הייתה. העדה נשאלת מה ראתה ופירטה- "ראיתי שם שהייתו מונית ובפניהם היה נהג, ושני בניים. אחד ישב על יד הנהג ואחד עמד בחוץ ליד הנהג. מי שיבקש לך מהוומי שעמד הרביצה לו. היה עוד אחד שיצא מהדלת, יש כניסה למיטה, השלישי יצא מהבניין. כולם הרביצו לנוהג, שלושה אנשים הרביצו לו. אחד ישב ליד הנהג, עוד אחד עמד ליד הנהג ועוד אחד אח"כ יצא מהבניין והגבר אמר שהכל בסדר. אני ראיתי את כל זה מהחלון. לשאלת בהם"ש מדוע היית ערה בשעה כזו מהבניין והגבר אמר שהכל בסדר. אני ראיתי את כל הגברת אמרה מה קרה לא נ頓ינט לישון, אני מתכוונת למשיחו מהבניין. הרביצו לו, כל האנשים. אחר כך הגברת אמרה מה קרה לא נ頓ינט לישון, אני מתכוונת למשיחו מהבניין והגבר אמר שהכל בסדר. אני ראיתי את כל זה מהחלון. לשאלת בהם"ש לא ראיתי עוד מהו. ראיתי את המשטרת מגיעה אח"כ ושאלנו אותנו מה אנחנו רואים. אחרי המכות האנשים הילכו לכיוון מדרגות שיש שם ברחווב. ולאחר מכן הנהג נסע וחזר עם משטרת". העדה השיבה שאינה מכירה את נהג המונית או את מי משלוחת האנשים. העדה אישרה שראיתה אחד לocket דברים מהמוני. היא נשאלת מה לבש והשива חולצת לבנה ומכנסי ג'ינס. העדה השיבה שלקח את הדברים מהדלת של הנהג. העדה אישרה שהיא מישחו שעמד בצד השני של המונית ליד הנהג, מחוץ למונית שגם לבש חולצה לבנה וג'ינס. העדה לא ידעה לומר באיזה חלק של הגוף של הנהג הוא הרביצה. כאשר התבקש לרענן את זכרונה שאמורה במשטרת שהוא הכה בחזקה באזורי הפנים של הנהג, השיב- "אני לא ראיתי מאה אחוז אבל הנהג ישב במקום הישיבה שלו וקיבל בערך מכות בפנים". העדה השיבה שאינה זוכרת אמרה פנים וטענה שלא נשאלת אייפה הרביצה לו. כאשר הוקראה לה הודעתה לפיה בשורה 5 אמרה "גבר אחד ישב ליד הנהג, לבש חולצה לבנה ומכנס ג'ינס, ראיתי שהוא לocket דברים מאזור התאים של הנהג" אישרה שהדבר נכון לה. בהמשך, אישרה שאמורה שמחוץ למונית ליד דלת הנהג היה גבר שלבש חולצה לבנה, מכנס ג'ינס שהכה בחזקה באזורי הפנים

של הנג המונית. העדה אישרה שכן שאמراה זאת אף אינה זכרת כתעת. היא אישרה שכאשר דיברה עם השוטר זכרה את האירוע. העדה השיבה שראותה את הגבר השלישי יצא מהבניין ושלבש גם ג'ינס וחולצה לבנה. היא לא זכרה מה הוא עשה. כאשר רוען זכרונה לפיו אמרה לשוטר "שמעתי שמשהו יצא מהבניין, יש שער ברזל למטה, ושמעתי שימושו יצא מהבניין עם גופה לבנה וגם הוא התחל לחרביך לנג", השיבה שזכור לה שאמراה זאת אף כתעת אינה זכרת מה עשה. העדה זכרה ששוחחה עם השוטר מיד לאחר האירוע והшибה שסיפרה לו אמת. עוד נשאלת כמה חשודים היו בתקיפה והшибה שראותה שלושה אף לא ראתה פנים. העדה אישרה שאמراה לשוטר שהו שלושה תוקפים. כאשר הוצג לעדה השחזר שנעשה בביתה, השיבה- "לשאלת בהם יש האם אני זוכרת שאמרתי שלושה אנשים הרביבץ לנג אני משיבת שעכשו אני לא זוכרת את כל הסיפור. את כל מה שקרה. עכשו אני לא זוכרת מי יצא והביבץ לו, אמרתי שהביבץ... אני לא זוכרת את כל הפרטים. לשאלת בהם יש אז סיפורתי את מה שראיתי". העדה אישרה שכאשר דיברה עם השוטר זכרה. היא אישרה שדיבר אותה שוטר והוא בمكان הנג ושוטר נספ. היא לא זכרה במדויק כמה זמן הנג היה לידה וטעה שבערך 5-10 דקות. לדבריה, כשזרה הבית הנג עדיון שוחח עם השוטר. העדה השיבה ששוחחה עם השוטר בחוץ, היכן שאירע המקרה. עוד נשאלת מי צעק לאותה גברת הכל בסדר והшибה שדובר בטעוף שיצא מהבניין (עמ' 24 לפרוטוקול ש' 8- עמ' 27 ש' 25).

בחיקורתה הנגדית לב"כ הנאשם 1 אישרה העדה ששמעה עצוקות והתעווררה. עוד אישרה שראותה את מי שיושב ליד הנג מרביבץ לו ועוד אדם נספ עומד מחוץ לאוטו. העדה נשאלת האם ראתה את מי שעמד מחוץ לאוטו מנסה לפתח את הדלת של הנוסע, זה שישב ליד הנג והшибה שהדלת הייתה פתוחה. העדה השיבה שלא ראתה שהוא עומד ליד הדלת איפה שהנוסף. לדבריה, הוא ישב כבר בתוך הרכב. העדה אישרה שהשלושה שראותה היו הבוחר שיושב ליד הנג, הבוחר שעומד ליד הדלת והבוחר שהגיע מהבלוק וכי לא היה מישחו נספ. העדה נשאלת האם מישחו ישב במושב האחורי של האוטו והшибה שלא ראתה. כאשר נאמר לה שהבוחר שעומד ליד הדלת של הנג הוא בסה"כ ניסה להפריד בין זה שהביבץ לנג לבין השיבה שאינה יודעת. כאשר נאמר לה שאמراה בשחזר במשטרת שראותה שהבוחר שעומד ליד הנג ניסה למשור אותו, השיבה שראותה בסופ. כאשר נשאלת האם יכול להיות שהוא ניסה לקחת אותו מהשבי שמרביבץ לו, השיבה- "אני אמרתי קודם שהוא שם ודיברו ערבית, אני לא יודעת מה היה שם". העדה לא ידעה האם דובר בניסיון להפריד אף אישרה שראותה אותו מושך. היא לא ידעה לומר האם יתכן שרצת להפריד (עמ' 27 לפרוטוקול ש' 27- עמ' 28 ש' 29).

בחיקורתה הנגדית לב"כ הנאשם 2 אישרה העדה שהיא נמצאת בדירה הרבה ושללה שהיא מכירה את חמודי. העדה השיבה שלא מכירה ולא ראתה אותו. עוד שללה שהUEDה בבית המשפט בעבר או הייתה בתחנת המשטרה. העדה אישרה שסיפרה לשוטר שלא הסתכלה החוצה אלא קצת כי פחדה שיראו אותה. העדה נשאלת האם היא מבינה טוב עברית והшибה שהיא לא מבינה ממש טוב וקשה לה להתבטא בעברית. היא נשאלת מדוע לא אמרה זאת לשוטר והшибה שלא ידעה שניתן להזמן מתורגמן. העדה שללה נשאלת האם היא רוצה שיבוא שוטר דובר רוסית. כאשר נאמר לה שהיא לא ראתה טוב את מה שקרה בגין חששה להסתכל וגרה בקומה גבוהה, השיבה- "גם אני אמרתי קודם שלא ראיתי פנים, עכשו אמרתי שאני לא יודעת מה קרה בפנים". העדה אישרה שהסתכלה בחצי עין, בחשש כדי שלא יראו אותה. עוד אישרה שאיזה בחור יצא מהשער ברזל. העדה נשאלת האם ניתן לראות את שער הברזל או שהוא מתחת לבניין בקו החلون והшибה- "לא רואים מהחלון שלי אבל אני יודעת שיש سورג ודלת ברזל. לשאלת בהם יש איך אני יודעת שהוא יצא מהשער, שפותחים את שער הברזל יש רעש של מתכת, שמעתי את הרעש ואחריו זה שמעתי דפיקה של הטריקה של הדלת". העדה אישרה שלא ראתה אלא הבינה לפי החריקה

וטריkeit הדלת. העדה השיבה שלא ראתה מישחו נכנס לשער או פותח אותו. עוד השיבה שלא ראתה את התוקפים יורדים מהמוני. העדה אישרה שרатаה בחור אחד בתוך המוניות ועוד אחד ליד נג המוניות עם דלת פתוחה. העדה השיבה שלא ראתה מישחו יושב מאחורי המוניות, כלשונה-"**המושב האחורי אני לא ראיתי.** אני לא יודעת אם **היה שם מישחו**". כאשר נאמר לה שקשה לראות מה קורה במוניות מלמעלה, השיבה-"**קודם כל הדלת הייתה פתוחה מצד של הנוסע ודלת המשמה הקדמית באלבטן ראייתי מה קורה בתוך המוניות, לפחות בחלק הקדמי.**" העדה שלה שרתה מישחו ישב על הנגה והשива שרатаה בחור בתוך המוניות ליד הנגה. העדה נשאלת האם מלמעלה הצלילה לראות דרך החלון ליד הנגה והשיבה-"**כן. הדלת הייתה פתוחה גם של הנגה וגם של הנוסע. הדלתות האחוריות לא היו פתוחות**" (עמ' 28 לפרטוקול ש' 32- עמ' 30 ש' 25).

העדת השיבה שהחלון נמצא מעל החלק הקדמי של המוניות ושרתה יותר את הדלת של הנוסע שיושב ליד הנגה. העדה נשאלת האם כאשר האירוע הסתיים שכנים רבים יצאו החוצה והשива שלא ראתה. כאשר נאמר לה שסיפרה שהיא עוד שכנים במרפסת צעקו מה קורה, השיבה-"**לא, אני אמרתי שהגבורת אמרה מה קרה למה לא נוכנים לישון, שמעתי שהיא אמרה ככה.**" העדה השיבה שיתכן שהיא גם הסתכלה מהחלון כמוותה. עוד השיבה שהיא ירדה למיטה כאשר המשטרה הגיעה עם הנגה. העדה אישרה שסיפרה לשוטר מה קרה בעברית. העדה נשאלת האם היא קוראת עברית והשיבה-"**אני קוראת אבל לא מבינה. אני יודעת אותיות.**" העדה אישרה שהיא לא יכולה לקרוא את הכתב של השוטר שהחתמים אותה. לדבריה, היא יודעת את האותיות אבל לא יכולה לתרגם. העדה נשאלת האם הבוחר שיצא משער הברזל נכנסഴירה למונית והשива בשלולה. לדבריה, הוא יצא מדלת הברזל ונעמד על ידי הדלת נסע האחורי, מהצד השני, לא של הנגה. העדה נשאלת האם שם הוא נשאר והשива שכמה שניות ואינה זכרת מה אירע לאחר מכן. העדה לא זכרת האם הוא יכול לגעת ממש בנגה. העדה השיבה שהיא זכרת במאחוז שהוא יצא ועמד שם אך לא זכרת מעבר לכך. העדה נשאלת האם יתכן שהחומר שיצא מושער ברזל בעצם לא נגע בנגה והשива שיכל להיות (עמ' 30 לפרטוקול ש' 26- עמ' 32 ש' 4).

בחיקורתה החזרת נשאלת העדה כיצד מסתדרים דבריה במשטרת ובוחזר לפיהם ראתה שלושה מרביים וכעת טעונה שיתכן שאחד מהם רק ניסה לעזר והשива שאינה זכרת את כל הסיפור כתעת. בהמשך טענה כך בתשובה לשאלת כיצד אמרה שרатаה שלושה הר比ינו לנגה וכעת טוענה שמי שיצא מהבניין יתכן ולא נגע בנגה. המדינה ביקשה להגיש את הודעהה במשטרת. בשאלת ברשות לב"כ הנאשם 1 נשאלת העדה האם לא זכור לה שהוא משך או שאינה זכרת כלום והשיבה-"**אני זכרת שבסוף הבן אדם כן ניסה למשוך את הנגה מונית. אבל אני עצה לא זכרת מי יצא מה הוא עשה אח"כ, אני זכרת שבסוף הוא ניסה למשוך אותו. אבל מי ומה אני לא זכרת.**" הצדדים ויתרו על ע"ת 57 שי דיזנדיישויל, ע"ת מס' 15 עדין אבוחצרא, ע"ת מס' 38 עופר קליגר, והציגים בעניינים הוגשו בהסכם- ת/1, ת/39, ת/40. ההודעה מיום 17.8.19 הוגשה וסומנה ת/50 (עמ' 32 לפרטוקול ש' 6- עמ' 33 ש' 18).

הנאשם 1 בעדותו סיפר על ערב האירוע, כאשר לדבריו הם יצאו לבנות במועדון שתו ביחד 3-4 בקבוקי וודקה וביקשו לתפוס מונית הביתה. הנאשם נשאל מי היה והשיב-"**אני חמודי ורואד. שתונו כמות של אלכוהול וגם היה לנו עוד בקבוק של אלכוהול ביד. קנינו את הבקבוק ורצינו להמשיך את הישיבה אצל אחי. אמרנו השעה מאוחרת בוא נלך לשבת אצל אחי. עצרנו את המונית ועלינו למונית. עליינו למונית ונסענו לבית של אח של חמודי, הגענו לשם וירדתי אני מהמוני, חמודי ירד מהמוני, רואד נשאר לדבר עם נג המונית על החשבון. מתי שירדנו אני וחמודי ורואד נשאר, אני נשארתי וחמודי הלך לכיוון השער של הבניין שלו, ואני נשארתי ליד רואד,**

לראות מה הוא מדבר עם הנהג, לשלם לו וללכט. קרה ויכוח בין הנהג, על התשלום, זה התחיל לקלל והתחילה התווכח שלהם. הנהג מונית דחף אותו ואמר לו תביא את הכסף זהה. אחרי זה התחילו להתפתח אitem וויכוחים ומכות. שראיתי את זה פתחתי את הדלת של הנהג ובאותה לפתוח את הדלת ולהפריד ביניהם. שלא יהיה ביניהם, ראייתי שאני לא יכול להשתלט על זה. אני גם סובל מפוסט טראומה, אני בגיל 17 נזכרתי במכות, יש לי את הבעה הזה. כל אירוע של בלאן ומכות אני מפחד, אני יוצא משלה ומחדר לעשות שהוא". הנאשם נשאל הין היה כשהחל הויכוח והשיב- "הייתי בחוץ. אני אחוי חמודי יצאנו מהמונייה. אחורי שיצאנו מהמונייה חמודי הילך לכיוון של הדלת של השער של הבית ואני נשארתי שם, ליד אחוי רואד. מהצד של הנהג רואד היה מהצד של הנושא ואני הילכתי לצד של הנהג. متى שקרה הויכוח פתחתי את הדלת וניסיתי להפריד ביניהם שלא יהיה תאקל ביניהם. אבל לא יכולתי להשתלט עליו בגלל שהוא היה בהשפעה של אלכוהול וסמים והזתי הידה והלכתי אחרת זהה" (עמ' 34 לפרטוקול ש' 25- עמ' 35 ש' 23).

הנאשם 1 נשאל לגבי טענת הנג מונית לפיה היה מישחו במוניות מאחוריה שחנק אותו והשיב- "לא היה אף אחד מאחוריה. היוו שלושה אנשים, אני חמודי ורואד. הייחיד שנשאר במוניות זה רואד". עוד נשאל מה חמודי עשה והשיב- "היה ליד השער של הבניין, متى שראה את הויכוח חזר לראות מה יש שם, חזר ועמד בדיקת ליד הדלת האחוריות שליד הנושא של הנהג, מהצד השני. עמד, אמר הנהג אחוי יכול לשנות עליו ולא יכול לעשות שום דבר, חמודי עמד והסתכל". כאשר נאמר לו שהשכנה ראתה מלמעלה מישחו מנסה למשוך מישחו מבפנים, כנראה הנהג, השיב זהה היה הוא ופירט שעשה זאת כדי להפריד. הנאשם נשאל מי נגע בפלפון והשיב- "אני לקחת את הפלפון, גלל שהתבלבלתי בין הטלפון של אחוי לבין הטלפון של הנהג. זרקתי אותו לרואד, רואד מהעצבים עזב אותו ולא נגע בו, אני לקחת אותו שלא ישרר שם, חשבתי שנפל ממנו. לקחת את הטלפון מתי שעלייתו לשולחן אצל חמודי, באתי לרואד ואמרתי לו קח את הטלפון שלך והוא אומר לי זה לא שלי. שמתי אותו על השולחן אצל חמודי בבית, אני לא יודע מה חמודי עשה עם זה". הנאשם השיב שבמוניות היו ויכוחים וקללות בין רואד לנג המוניות וגם הרמות ידים (עמ' 35 לפרטוקול ש' 24- עמ' 36 ש' 12).

בחקירה הנגדית לב"כ הנאשם 2 נשאל הנאשם 1 לגבי היחסים במשפחה והשיב שהיחסים בסדר גמור, חמודי הכי צער, הוא אחורי ורואד הוא הבכור. הנאשם השיב שהוא שבע במוניות האחורי מצד ימין וחמודי מצד שמאל, לדבריו הוא שבע מאחוריו הנהג. הנאשם השיב שחמודי היה עם שקית שהיא בתוכה- "זודקה, קרת ולונגים וכוסות פלסטיק. היה עוד כמה דברים אני לא זוכר בדיקות מה". הנאשם השיב שהוא נעצר يوم או יומיים לאחר האחים שלו. הנאשם השיב שלא זכר לו כל כך מה סיפר במשטרתו בחקירה הראשונה. עוד נשאל האם זכר את האירוע טוב יותר במשטרת או היום והשיב שהיום. הנאשם הופנה להודעתו הראונה במשטרת מיום 29.8.19 החל משורה 10 "הლכתי מהצד השני להגדי לרואד שיעזוב אותו, גם חמודי היה צועק על רואד די מה אתה עשו, רואד לא עזב אותו המשיך להרבייז, אם אני זוכר נכון... " והתבקש לחדר מה חמודי עשה ונשאל כיצד זה מסתדר עם טענתו כתעת לפיה חמודי רק הסתכל והשיב- "להפסיק את הבעיה, כן זה מה שקרה. חוץ מזה לא עשה דבר. ביהם"ש מבהיר לי את השאלה, מה ממה שסיפרתי נכון אני משיב שחוץ מהAMILA שהוציא לרואד די תעוזב אותו". הנאשם אישר שהוא וחמוני ירדו מהמונייה ושלל שמי מהם חזר למונייה. הנאשם השיב שלריאד יש מכשיר טלפון מסווג גלקסי דומה למכשיר גלקסי שנלקח מהמונייה (עמ' 36 לפרטוקול ש' 14- עמ' 37 ש' 19).

בחקירה הנגדית לב"כ המאשימה שלל הנאשם 1 שהכיר את נג המוניות לפני האירוע או את העודה שהעדיה לפני כן.

הנאשם אישר שיחסיו עם חמודי ורוואד טובים ושלחמודי אין סיבה לפחד ממנו. הנאשם שלל שהרביץ לחמודי בעבר (ניתן פטור מהפללה עצמית). הנאשם השיב שביל האירוע הילכו לשותות ולבאות במוועdon. הנאשם שלל שאיים על חמודי בשנה האחרונה והшиб שסיפר אמת במשטרה. הנאשם אישר שיתכן שנחקר פעמים אך אינם ממש זוכר. הוא השיב שאינו יודע לקרוא עברית. הוא אישר שסיפר אמת בחקירות ובשוחר בזירה. הנאשם נשאל מה הסברו לטענת המתלוון לפיה תקפו אותו שלושה והшиб sezeh רק מה שהיא באותו ושנים היו בחוץ. הנאשם לא ידע להסביר מדוע טען שהותקף ע"י שלושה ומודיע העדה אוקסנה טענה כך גם. כאשר נאמר לו שלא יתכן שרואד גם הרביץ, גם הוציא את המפתחות, גם לicked את הארנק וגם חנק מאחור, השיב בחוב. הנאשם נשאל האם נג המוניות שתיאר שהוא עליו כמה אנשים לא שיקר, והшиб-**"הוא לא שיקר, בגין שחשב מהמוכות שקיבל מACHI וראה את הידיים שלו שANI מפריד חשב שוגם אני תוקף אותו"**. הנאשם אישר שהנאג העיד שתקפו אותו כמו אנשים בגין שראה אותו ואת רואד. הנאשם אישר שרואד תקף את הנאג מהצד של הנוסע ליד הנאג והוא ניסה להפריד מהצד השני. עוד אישר שרואד הצד ימין והוא שמאל. הנאשם נשאל האם היה שלב שבו ניגש לצד של רואד וניסה למשור אותו מהנאג והшиб-**"מתי שראיתי שאין לא מצליה הלכתי לצד של רואד. ניסיתי להזיז אותו מהנאג. כן, ניסיתי להפריד ביניהם ולא הצלחתי להפריד אז עזבתי אותם וזוזתי אחרה. שירדתי מהמונית עם חמודי, חמודי הלך לשער של הבניין, אני נשרתי ליד הדלת מאחורה. מתי שקרה הויכוח, כל הויכוח בין הנאג לרואד, התחילה לקלל אחד את השני, הנאג מוניות דחף אותו ומתי שדחף אותו הוא היה תחת השפעה של אלכוהול וסמים, כל מה ששטינו הוא לא יכול לשתווק והם התחילה לריב אחד עם השני. פתיחתי את הדלת של הנאג והתחלתי להפריד"** (עמ' 37 לפרטוקול ש' 21- עמ' 40 ש' 14).

הנאשם אישר שהדרך שלו להפריד הייתה מהצד של הנאג. הוא נשאל האם לא היה שלב בו ניסה להפריד מהצד של רואד והшиб-**"אני לא מסכים איתך, שראיתי שאין לא מצליה מהצד של הנאג עברתי לצד השני וניסיתי מהצד של רואד. בהתחלה כן הייתה ליד הנאג, הפרדתי, ראייתי שאין לא מצליה וזוזתי עמדתי קצת בצד וראיתי שזה הולן להפתחת יותר גרווע והלכתי לנсотות להזיז את רואד מהצד שלו, שלא ימשיך עוד, גם אני פחדתי ואמרתי זהו מה אני עשה? יש לי את העניין של הפחד של הדקירות מגיל 17-18 אני מפחד מהדברים האלה. אני הייתה חצי שנה בבייה"ח**". הנאשם אישר שתחילה ניסה להפריד מצד הנאג ולאחר מכן מכון מהצד של רואד גם שם לא הצליח. הנאשם אישר שנאג המונית לא יצא מהמונית בשום שלב ושרואד נשאר לתקוף אותו מטעם הנוסע. הנאשם שלל שמהצד שלו מישחו הוציא מפתחות מהסוויז וזרק לכਬיש וטען שכך מסר בחקירה. הנאשם לא ידע להסביר מדוע חמודי טען שהוא עשה זאת. בהמשך, חזר על כך שלא ידוע לו למה חמודי אמר זאת ושהז מהטלפון לא לicked דבר. הנאשם אישר שלא רצה שהנאג יפגע. הוא נשאל מדוע אם כך היה חשוב לו שרוואד לא ישכח את הטלפון תוך כדי האירוע והшиб-**"זה לא היה כ"כ חשוב לי, היה חשוב לי שלא יקרה לבן אדם עוד משהו. שלא יפגע בו יותר. שלא יתפתח יותר"**. הנאשם השיב שלקח את הטלפון מהרצפה וכי הוא רק רצה לאסוף את הטלפון של רואד וכך מסר במשטרה. הוא אישר שכאשר לicked את הטלפון סבר שהוא של רואד. כאשר נאמר לו שלא טען בחקירותיו שמדובר בתלפון של רואד, השיב-**"אני אומר לך. בחמשה חודשים האחרונים שি�שבתי עם עצמי, התחלתי לחסוב על כל מה שקרה"**. הנאשם השיב שבחקירה לא זכר כי היה תחת לחץ. ב"כ הנאשם ביקש להפנות לשורה 58 בהודעה מיום 29.8.19 (עמ' 40 לפרטוקול ש' 15- עמ' 41 ש' 28).

כאשר הנאשם הופנה להובלה והצבעה שם טען בדקה 22:25/22B שהוא דחף את הנאג, ולקח ממנו את הטלפון שלו מהדשبورד ואז זרק את הטלפון לכיסא ליד הנאג ורוואד לicked אותו, השיב-**"זה מה שחשבתי, כששבתי עם עצמי"**

והתחלתי לחסוב על כל מה שקרה התחלתי לשחזר את כל מה שקרה". הנאשם שלל שדחף את הנהג והשיב שהפריד ודוחף את שניהם כדי להפריד ביניהם. הנאשם הופנה לסרטון השחזר ת/22 ונשאל האם שיקר לשוטרים והשיב "לא, זה מה שהייתי... לא שיקרתי, אבל זה מה שידעתי. זה מה שאמרתי גם תחת לחץ גם ולא זכרתי כי משהו כמו היום לדעתי. לשאלת ביהם"ש למה - אני משיב שלא זכרתי, עבר כמעט שבוע שבועיים מההמקרה". הנאשם נשאל האם לדוחף זה ההיפך מלמשך והשיב שהכוונה להרחק אוטם אחד מהשי, את שניהם. הנאשם השיב שבינו לבין הנהג היה "מרחיק נגעה" ולא זכר האם ראה את פניו. הוא אישר שהיו קרובים אך טען שלא ראה דבר כי היה מטושטש מכמות האלכוהול ששתו והוסיף- "לשאלת ביהם"ש איך אני יודע מה עשית- מתי שהתחלה לייזכר, להסתכל על הדברים נזכרתי לאט לאט מה קרה שם". הנאשם אישר שבגלל האלכוהול גם התבבלב באיזה צד היה קודם, לצד של רואד או הנהג. הנאשם השיב שזמן האירוע היה שני ולכן לא היה בטוח מאייזה צד הפריד קודם. לדבריו, לאחר מכן ישב עם עצמו במעצר והחל להזכיר. בהמשך, הוסיף שהוא תחת לחץ בחקירה וחוש שיקחו את ילדיו. כאשר הוצאה ל-ת/38- תמונה של הנהג לאחר האירוע השיב שלא ראה זאת בגלל האלכוהול על אף שהיא קרוב אליו (עמ' 41 לפורטוקול ש' 30- עמ' 43 ש' 24).

הנאשם נשאל האם אמר לשוטרים שלו היה רואה מה מצבו היה מזמן לו אמבולנס והשיב- "**אם הייתי יכול לעוזר, ולא בהשפעה של אלכוהול הייתי נשאר שם וועזר. מהפחד שלי עזבתי את המקום והלכתי**". הנאשם אישר שעזב את המקום עם אחיו והלכו לבית של חמוד. הוא נسئل האם המשיכו לשותם שם והשיב שלא, שישן שעתיים אצל חמוד, עד הבוקר ואז רואד הלך לבית הוינו והוא לבית שלו. הנאשם נسئل האם הצטער על כך שהנאג קיבל מכות והשיב בחוויה. הוא נسئل האם רצה להחזיר לו את הטלפון לאחר שגילה שהוא של הנהג והשיב שמהבלבול השאיר אותו אצל חמוד ולהלן הביתה. הנאשם שלל שנתן את הטלפון לחמוד על מנת שימכור אותו. הוא לא ידע לחת הסבר לכך שחמود אמר והלן היד שלו והשיב- "**מתי שהפרדתי, לא מכאה, הפרדתי**". הנאשם הופנה לת/41 ש' 46 שם אמר שנתן לו מכאה ברגל שלו עם היד ושעפה לו הocus והשיב- "**זה מה שהוא, מתי שבאתה להפריד זה עף לי מהיד. היא נשארה בתוں המוניות**". הנאשם שלל שיקר לשוטרים. הנאשם אישר שאחרי שחמוד היה בשער הברזל הוא חזר לכיוון של המונית ונעמד ליד המונית. עוד אישר שהוא קרוב למונית, הסתכל ולא עשה דבר. הנאשם אישר שחמוד ראה מה קורה ומה רואד והוא עושים. כאשר נאמר לו שחמוד אמר בחקירה ובחזור שגם הוא ורואד הרביצו להנאג, השיב שלא ידע מה נאמר בחקירה. הנאשם הופנה לחירה של חמוד/ת/44 ש' 217 שם חמוד אמר שרצה לcliffe לבית אבל הוא ירד מהמונייה בשלום שבצוי אז הנהג רצה לנסוע ויינר ורואוד תקפו אותו. הנאשם לא ידע להסביר מדוע חמוד אמר זאת. עוד הופנה לשורה 225 שם חמוד טען שהנאשםלקח לו את המפתחות של הרכב וזרק לו אותם ברחוב ורם ברחו ולא ידע להסביר מדויק הוא אמר זאת. הנאשם השיב שציריך לשאול את חמוד מודיע אמר זאת ושלל שיש ביניהם סכסוך. הנאשם הופנה להזדאתו של רואד בהליך מתקבל ונسئل מודיע דבר בלשון רבים והשיב שיתכן שהוא מתכוון לעצמו ולא שלושתם. עוד הופנה הנאשם לסעיף 4 בכתב האישום בו הודה רואד וכמעט זהה לכתב האישום שלו ונسئل האם יש לו הסבר לכך שרואד הודה בכך למעט הסטייגות מהAMILה בחזקה והשיב בשילילה (עמ' 43 לפורטוקול ש' 25- עמ' 46 ש' 16).

הנאשם 2, אישר בעדותו שהקשר עם אחיו תקין. הוא סיפר שהם יצאו לבנות אותו ערב והזמין מונית, כאשר הוא ישב אחרי רואד שיב ליד הנהג ויינר מאחוריו הנהג. הנאשם השיב שהם לקחו את המונית אליו הביתה. כאשר נسئل מה קרה כשהגיעו לbijתו בשלום שבצוי, השיב- "**גענו לשולם שבצוי, אני ירדתי מהמונייה, ניגשתי לכיוון הדלת של הבניין**,

כדי לעלות הביתה. יניר ירד, ולא הבנתי מה קרה בבדיקה במוניות, אני הימי רחוק מהמוניית, רואד התחליל לתקוף את הנג איז יניר פתח את הדלת והתחילה להפריד ביןיהם". הנאשם השיב שהלך לכיוון דלת הברזל ואז ראה שהחל ויכוח וחזר לראות מה קורה מהצד של רואד. הנאשם נשאל מה ראה והשיב שראה שיניר מנסה להפריד את הנג מהצד השני ורואד בתוך המונית עם הנג. הנאשם נשאל מה עשה והשיב שאמר לרואד לעזוב. הנאשם נשאל מדוע לא הפסיק את התקיפה והשיב-"**ראיתי שיניר מנסה להפריד, נכונתி להלם ולא ידעת מה לעשות. הימי גם שתו**". הנאשם אישר שהוא החזיק שקיית ביד שהיא בתוכה וודקה, קרח וכוסות. הנאשם שלל את טענת הנג לפיה שלושה אנשים הרביצו לו וטען שהוא לא נגע בו ויניר ניסה להפריד. הנאשם אישר שהוא מעיד על מה שראה. הנאשם נשאל היכן היה בזמן הшиб והשיב שהתקדם ליד הדלת מאחוריו הנסע. כאשר נאמר לו שישנה טענה לפיה מישחו חנק את הנג מאחור, השיב שאף אחד לא היה מאחור שניהם ירדו ורק רואד נותר מקדים. הנאשם השיב שיניר היה ליד דלת הנג. הנאשם לא ידע לומר מדוע השכנה אוקסנה טענה שלושה אנשים תקפו את הנג המונית. הנאשם השיב שלאחר האירוע היה מחוץ לרכב. עוד השיב שיניר לקח את הטלפון הנידי של נג המונית והשאיר אצלן. הנאשם נשאל מה עשה עימו והשיב-"**אני מניח שטעהית שמכרתמי אותו. מכרתי אותו בשבייל מטרה- אני מקבל ביטוח לאומי ובאותו זמן לא היה לי כסף להביא חלב לידי בנ החודשים, מכרתי אותו בשבייל להביא חלב לידי**". הנאשם השיב שלא יודע מה נעשה עם הכספי של נג המונית ושרואד לקח אותו. עוד נשאל מדוע הם לא התחלקו בכיסף והשיב-"**לא. לשאלת ביהם"ש האם הוא הציע אני משיב שלא. אני לא ידעת מזה רק בחקירה שלקחו ממנו כסף**". הנאשם נسئل מדוע לא סיפר אמרת במשטרת והשיב שחשש היוות וRICTה שלושה מסרים וחשש להסתבר בಗל שיש לו תינוק שבן 7 חודשים כיום. הנאשם נسئل מדוע בחקירהו במשטרת שנסאל מדוע לא עצר את אחיו בכיה ומספר דברים והשיב-"**נו? כי פחדתי, מה? לשאלת ביהם"ש ממה פחדתי, אני משיב שגם לhicnes בבית סוהר, וגם פחדתי להפריד בין הנג כי הוא יותר גדול ופחדתי מהסתלה שלו והסתלה שלו**" (עמ' 46 לפרוטוקול ש' 21- עמ' 49 ש' 21).

בחקירהו הנגדית לב"כ הנאשם 1 נسئل הנאשם מדו"ע במשטרת תיאר שיניר תקף והשיב שאמר שיניר הפריד ולא תקף. בהמשך, טען שכיר התכוון, שהפריד ולא תקף. הנאשם נسئل מה יניר עשה והשיב-"**מאז שהתחילה בין רואד לנג ידים הוא פתח את הדלת של הנג והתחילה להפריד בתוך המונית**". עוד נسئل לגבי טענת השכנה לפיה הוא ניסה למשוך את נג המונית החוצה ונسئل האם זה נעשה חלק מעשה ההפרדה והשיב-"**שבן אדם רוצה להפריד הוא מנסה להפריד בכל דרך, להפריד אחד מהשני, או שודוח אותו לצד השני, הפרדה לכל דבר. שאתה רוצה להפריד אתה לא יודע איך להפריד**". הנאשם נسئل האם חלק את הכספי שקיבל ממכירת הטלפון והשיב בשלילה (עמ' 49 לפרוטוקול ש' 23- עמ' 50 ש' 4).

בחקירהו הנגדית לב"כ המאשימה אישר הנאשם שלא הכיר את נג המונית לפני האירוע. הנאשם השיב שאוקסנה היא שכנה שלו ושרה אותה בעבר אך לא שוחח עימה מעולם. הוא אישר שהיחסים ביןו לבין אחיו טובים ושאינו חשש מינו. הנאשם אישר שיניר אמר אמרת כאשר העיד שלא הרבץ לו או אים עליו בתקופה האחורה ושלל שרואד מרבייך או מאים עליו. הנאשם אישר שבאותו ערב יצאו לבנות ושתו בשבייל הכייף לא מעט. עוד אישר שתחילה שיקר כי חשש לשוב לכלא. הנאשם אישר שיקר במשטרת כדי שלא יחשבו שהוא חלק מהשוד. הנאשם נسئل מבין כל הדברים שמסר במשטרת, بما שיקר והשיב-"**שחיפשתי שיניר לוקח את הטלפון מהרכפה ושמארתי, אולי השוטר לא הבין, זה לא שאמרטתי לא נכון, שיניר ניסה להפריד**". הנאשם אישר שכשאמר שיניר הוציא את המפתחות מהסוויז ותקף, שיקר. הנאשם לא זכר האם שיקר במשטרת בנוגע לדברים נוספים. הנאשם אישר שיקר במשטרת כשאמר שביל האירוע

היה בבית עם אשתו. הנאשם השיב שלאשתו קוראים יסמין ואישר שאוהב אותה. הוא שלל שהוא מסבר אותה כאשר מוסר גרסה שקרית. הנאשם אישר שככל חקירותו הראשונה הייתה שקרית ושšíker כמשמעותו של א' היה עם יניר ורואד אותו ערב ושלא מכיר טלפון ולא הילך לחנות גולד מובייל וקיבל כסף עבור הטלפון. הנאשם אישר ששšíker בغالל שפחח מהכלא ולא בغالל שפחח מרואד או יניר. הנאשם אישר שהוא מבין שכיסום הוא יכול לлечט לכלא אם יוחלט שהוא חלק מהשוד. הנאשם נשאל האם הוא מפחד לлечט לכלא והשיב-"**מה זאת אומרת? עברו כבר חמישה חודשים והבנייה שעשית טעות שמכרתי את הטלפון ואני מודה בעות שעשית ולא היתי צריך לעשות דבר זהה, אני מודה שהקידתי, אני יכולה בן 23, לא עשית שום דבר, לא רציתי להכנס את עצמי לכל מני, בגלל זה שיקרתי**" ובהמשך-"**זה החלטה של השופט. אני מודה בעות שעשית שמכרתי את הטלפון ופונה לביהם**" ששם שהוא רוצה לעשות אין לי בעיה". הנאשם השיב שהחליט לבוא היום ולספר אמת וכך עשה. הנאשם אישר שהיה שלב בחקירה שהפסיק לשקר והחליט לספר אמת. הנאשם שלל שהוא היה בغالל שהבן שלמשטרה יש ראיות נגדו וטען שאין ראייה. הנאשם אישר שהוכיחו לו שהוא זה שמכר את הטלפון ושלל שבगלל ראייה זו החליט לספר את האמת (עמ' 50 לפרטוקול ש' 6-עム' 53 ש' 10).

הנאשם בחקירותו הופנה לת/44 עמ' 7 ושלל שהחליט לספר אמת רק לאחר שאשתו זיהתה אותו במלמת אבטחה של חנות גולד מובייל. עוד הופנה לת/44 ולתמונה ת/15 שם אמר לדודו השוטר שהוא והוא והודה ששšíker. הנאשם חזר על כך שלא החליט להודות בغالל שהבן שיש ראיות נגדו. הנאשם השיב שבשלב זה בחקירה, שíker בקשר לחלק מהדברים. הנאשם אישר שבשלב זה שíker כאשר הכחש שהוא ליד המונית בשלב השוד ורק סיפר שנייר אמר לו שהטלפון גנוב. כאשר נאמר לו שגם הוא החליט לספר את האמת בغالל המשפחה והילד שלו, עדין שíker והשיב שלא בכל הדברים. הנאשם שלל שהודה רק לאחר שהבן שלמשטרה יש ראיות כנגדו. הנאשם אישר ששíker שנייר הוציא את המפתח מהסוויז וזרק על הכבש והשיב שחשב שהוא קרה. בהמשך,טען שהוא חשב שלקח את המפתח אך דובר בטלפון. הנאשם אישר שראה את יניר לוקח וזרק את הטלפון. הוא לא ידע להסביר מדוע נהג המונית טען שדבר במאפתח, בדיק כפי שהוא טען. הנאשם אישר ששíker לשוטר כשאמר שראתה את יניר מרביין נהג ובעצם התכוון לכך שהפריד. הוא אישר שראה זאת בעינו ושינויו רק הפריד, לא הרביין. הנאשם אישר שמי שיטען שנייר הרביין משקרים. כאשר נאמר לו שהוא אמר זאת לדודו, השיב שלא אמר זאת. הנאשם לא ידע לומר האם דודו הבין לא נכון דבריו. ושלל שאמր תוקף אלא ניסה להפריד. הנאשם השיב שיכל להיות שודדי טעה ושיתכן שאמר דחף והוא שמע תקוף. הנאשם אישר שעשה ש汇报 עם דודו והשיב שגם אם אמר שנייר הרביין לא נכון את דבריו. הנאשם שלל שידע לו שהשוחר מצלם. הנאשם נשאל האם שíker בזמן השוחר והשיב-"**יש דברים שכן ויש שלא. לשאלת בהם**" ש**מה שראיתי עכשו מה שיקרתי אני מшиб שאמרתי שנייר זרק את המפתח. לשאלת בהם**" ש**ומה עם הדחיפה אני מшиб שניסה להפריד בינם**" (עמ' 53 לפרטוקול ש' 13-עמ' 57 ש' 30).

הנאשםטען שבבבית המשפט הוא מסטר רק אמת ולא שíker. הנאשם שלל שíker כאשר אמר שמכר את הטלפון והשתמש בכיסף כדי לקנות ליד חלב. הנאשם שלל שנתן את הכסף הזה ליניר. כאשר נאמר לו שהוא אמר לדודו שנתן את הכסף ליניר, השיב ששíker. כאשר נאמר לו שאין לו שום סיבה לא לומר במשטרה שהשתמש בכיסף לקניית חלב לתינוק, שיתק. בהמשך,טען טעה ושפחד. הנאשם אישר שрак בחקירה במשטרה ידע שלקחו כסף מנהג המונית. עוד נשאל האם באירוע לא ראה שלוקחים נהג את הארכן והשיב שראה. הוא שלל שראה שלקחו כסף מהמוניית. הנאשם השיב שראו שלקחו לו את הארכן אך לא ראה כסף במהלך כל האירוע. הנאשם הופנה לשורה 346 שם טען שראה את רואד עם כסף- מטבחות ושטורות שלקח מנהג והשיב שאינו זוכר. הנאשם לא זכר אם זה מצלם

ואישר שבשלב זה אמר לדודו אמת. כאשר נאמר לנאים שלפני כן שamer שלא ראה כסף, לא אמר אמתה, השיב- "מה זאת אומרת? **ביהם"ש מבahir לי את השאלה אני מшиб שלא שיקרתי, ראייתי ארנק. העד לא עונה לשאלתך.**" הנאים אישר שבזמן האירוע הלך לשער הברזל, חזר למונית ועמד בצד. הוא לא ידע להסביר מדוע השכנה טענה שהוא הרביץ. הוא לא ידע לומר למה נהג המונית אמר זאת וטען שהיה שקר. בהמשך, כאשר נשאל האם זה צירוף מקרים שנייהם אומרים זאת, השיב שניג המונית אמר ששמע כך מהשכנה. הנאים השיב שהיא בהלם שרוואד הרביץ לניג המונית והצטער שהיה קרה ולא רצה שניג המונית קיבל מכות כאלו. הנאים נשאל מתי יצא מהלם ושתק. כאשר הוצאה לו תמונה 15 בו מוכר את הטלפון ונראה מבסוט, אישר שפה כבר לא היה בהלם. הנאים אישר שידע לו שרוואד הודה במשפטו שלו ושהוא מביא אותו כעד הגנה. הנאים לא ידע להסביר מדוע רואד טען שכולם השתתפו בשוד במסגרת משפטו. עוד הופנה לסעיף 4 לכתב האישום בו הודה רואד ומציין שניר חנק את המתлон וחמודי הכה אותו גם, תוך שלושתם מקלילים את המתلون. הנאים לא ידע להסביר זאת. הנאים נשאל האם בסוף האירוע היה בהלם ושתק. הוא אישר שבגלל שהיא בהלם לא נשאר לעזור לניג המונית אלא ברוח עם רואד. הנאים הוסיף שהיא שיכור ולא ידע מה לעשות, אז ברוח איתם. הנאים אישר שהוא מצטער על הטעות שלו שמכר את הטלפון (עמ' 57 לפרוטוקול ש' 31- עמ' 61 ש' 1).

העד, רואד טאלב, אישר שהנאים הם אחיו שהוא הגדול וחמודי הצעיר. העד נשאל על האירוע ופירט- "אנו בילינו בערב סוף"ש, במועדון לילה בעיר התחתית. היינו בו עד שעה מאוחרת לא זכרה לי השעה. יצאו משם שתווים, אני הייתי תחת אלכוהול וסמים, יצאנו לכਬיש הראשי, תפנו מונית במטרה לנסוע לבית של אח שלי חמודי...שלום שבזי בחיפה. נסעה רגילה, עמדנו בצד, עצרנו מונית. אני אחרי שעצרה המונית ישבתי קדימה, חמודי ישב במושב האחורי והייתה לו שקיית שהיתה בה עוד שתיה, רצינו להמשיך עוד לשותות ויניר ישב מהצד השני, הצד של הניג מאחור. חמודי ישב מהצד האחורי מאחוריה. התחלנו לנסוע, הכל היה רגיל, כמובן היה לנו עוד שתיה בידי ששתינו עדיין בדרך, הגיעו לכתובות שאנו צריכים לרדת, עצרה המונית. חמודי ירד מהמונית פתח את הדלת האחורי וירד עם הocus שתיה שלו ועם השקית שהיתה לו בידי, והוא התחיל להתקדם לכיוון של השער של הבית שלו. בזמן זהה גם יניר פתח את הדלת מאחוריה במושב האחורי ליד הניג, ואז אני החלתי להתוכח עם הניג כמה נשלם. מהויכוח הזה נוצר מתח, הוא קיל אותי אני קילתי אותו והפתח שם מריבה בידים. שיניר ראה שיש ריב בין ניג לבין הניג הוא פתח את הדלת וניסה להפריד ביניהם. את חמודי לא ראייתי שהתקרב לאוטו, הוא היה מאחור, עדיין עמד שם ולא התקרב לאוטו. זה הסיפור עיירון, זה הסיפור שקרה. יצאו בסה"כ לבנות. שתוינו יותר מדי, אני עשית משהו שלא הייתי צריך לעשות, זה גלש למקומות שלא היה צריך לגלוש. והתפנתה מה שהתפתחה לצעריו הרבה, שהוא בושה אפילו להגיד את זה. אבל זה מה שקרה. אני מצטער על מה שקרה" (עמ' 61 לפרוטוקול ש' 24- עמ' 62 ש' 18).

העד אישר שהודה בכתב האישום במשפטו שלו. עוד נשאל לגבי הדברים החמורים שעשו חמודי יניר ומצינים בכתב האישום בו הודה והסביר- "לא. את האמת אני לא קורא עברית, שהודיתי בכתב האישום, הראו לי כתב אישום מתוקן אני הודיתי בו, אני אמרתי לעורך הדין שלי מה הסעיפים שאני מודה בהם והוא אמר לי שוד בנסיבות חמימות, תקיפה חמורה בנסיבות חמירות והורדנו מכתב האישום "בחזקקה" זה מה שתוקן. אני לקחתי את כל האחריות עלי ואני אמרתי כן אני מודה בכתב אישום מתוקן ולא ייחסתי לאalach חמודי ולא ייחסתי להם שום דבר. **לקחתי את כל האחריות עליו**". העד של שיניר חנק את הניג מאחור ושלל שחמודי פתח את הדלת והכה אותו. העד השיב שהואלקח את הכסף (עמ' 62 לפרוטוקול ש' 19-32).

בחקירהתו הנגדית לב"כ הנאשם 1 שלל העד שחלק את הכסף עם מישחו. כאשר נאמר לו שלנהג המונית היו חבלות בפנים ושבר בארובת העין והכל למעשה כתוצאה מהקטטה עימיו ולא אחרים השיב שגם לו היו חבלות בעין. העד אישר שהוא שקרה לנаг זה כתוצאה ממנו, עוד לפני שיניר התעורר. לדבריו, יניר היה מחוץ לדלת וחומודி מחוץ לרכב. העד נשאל האם מה שהוא מספר זו אמת והשיב- "זה אני ישבתי עם עצמי ועשיתי חשבון נפשי והחלטתי לחתת אחירות על מעשי. אח שלי יש לו ליד גbijי חדשים ואני לא רוצה שהרסו לו החיים והני גם יש לו משפחה. זה מה שקרה למה שיודו בדברים שלא עשו?" (עמ' 63 לפרטוקול ש' 14-1).

בחקירהתו הנגדית לב"כ המשימה אישר העד שהיחסים ביןו לבין חומודי ויניר טובים וכי בליל האירוע יצאו לבנות ולשנות בשביל הcip. העד שלל שליניר או לחומודי יש סיבה לפחות ממנה וטען שאיןו בן אדם מפחד. העד שלל ששיקר במשטרה. כאשר נשאל האם אמר אמת במשטרה, השיב- "אמרתי את מה שאני צריך להגיד. ביהם"ש- הייתה לך גרסה במשטרה שאחרי זה שינתה אני משיב שלא שניתתי אותה. לא הייתה לי שום גרסה במשטרה. סירבתי לענות שם על שאלות. הודיעתי בהזדמנויות מול השופט. החלטתי להודות בביבם"ש. אין לי אמונה במשטרה. לא מסרתי גרסה. החלטתי להודות מול השופט". העד השיב שלא שמר על זכות השתקה אלא השיב על מה שהיא צריכה לענות. בהמשך, השיב שענה רק על שאלות כלליות ולא מסר תשובה לגבי האירוע. העד לא זכר שאמר לשוטר שבלייל האירוע היה אצל אחיו אמר. עוד הופנה לחקירה מיום 28.8.19 שם אמר שהיא אצל אמר ולמחרת הלך להורי והשיב שאין זוכר. כאשר נאמר לו שהוא מזוהה מוקלט, השיב שאינו זוכר ושיתכן שהתבלבל בין חומודי לאמר ואולי אמר זאת אך אין זוכר נכון חלוף הזמן. בהמשך, טען שיתכן אמר שהיא אצל אמר ושיתכן שלא הבין באיזה תאריך מדובר. כאשר נאמר לו שהוא הבין באיזה תאריך מדובר שצין שמדובר ביום לפני יום ההולדת שלו ولكن הלך לאמר ולמחרת להורי והוא לו ברור על מה נחקיר, השיב- "ידעתי שיצאתי עם האחים ביום ההולדת שלי, מסרתי משהו אחר, לא זכרתי את המקרה. הייתה תחת השפעת אלכוהול ולא זכרתי בכלל את המקרה, ידעתי עליו רק אחרי שכועים. אני כל יום שותה אלכוהול ומשתמש בסמים, יש לי בעיה של זיכרון. אחרי 5 חדשים אני עצור, אני בנאדם נקי, לא נוגע בסמים, הזיכרון שלי מתחליל לחזור אליו. אני משוחרר דברים יותר טוב". העד השיב שכעת הוא זוכר טוב יותר מאשר החקירה. לדבריו, לאחר שזכר טוב יותר את האירוע, החליט להודות בבית המשפט. לשאלת בית המשפט השיב שלآخر חדשים שלושה קרא את חומר החקירה והחל לשחרר את הסיפור. העד שלל שקרה את חומר החקירה אלא את כתוב האישום וכי זה הזכיר לו את האירוע (עמ' 63 לפרטוקול ש' 16 - עמ' 65 ש' 17).

העד השיב שלא הודה במשטרה היהות ואין לו אמון במשטרה ורצה להודות מול שופט. העד נשאל האם במשטרה אמר דברים לא נוכנים בלי כוונה והשיב שסביר מה שזכר. העד השיב שזכר שחומודי ויניר היו איתו בליל האירוע. כאשר נאמר לו שאמר לשוטרים שהם לא היו, השיב שלא זכר. העד השיב שכiams הוא יודע להגיד שהיא עימם בליל האירוע ולכן הודה. העד השיב שבמשטרה הבהיר שהוא קשור לשוד כי לא זכר. עוד השיב שגם נחקר ביום 28.8, 11 ימים לאחר האירוע, לא זכר את השוד. העד נשאל האם הוא מקבל טיפול בגין בעיית זיכרון והשיב- "כן, אני מקבל ציפרלקס נגד חרdotות ודיכאון, סובל מחרdotות קשות, אני מקבל כדורי שינה ווליטם, גם נגד דיכאון". העד השיב שלפני האירוע הם רק שתו במועדון וכי אחיו רק שתו ולא ידעו שהוא משתמש בסמים. העד אישר שהם שתו וודקה. העד נשאל האם הוא עשה הכל באירוע- הרבץ לנאג, חטף לו את הסוויטש מהאוטו ואת הארנק והטלפון והשיב- "מה שקרה בתונן האוטו מהה שאני זכר, שהנאג התחל להתווכח אתי על התשלום של הנסעה, בזמן זהה הוא התעצבן, קלל אותי, קיללתי בחזרה, התפתח ריב בידים. שני האחים שלי היו מחוץ לאוטו, אחרי הבלגן, ניסהachi יניר לפתח הדלת של הנאג... ובהמשך- "את הפלפון, אחרי שהיינו בבית, הטלפון אני לא לקחתי ולא היה בראש

שלו בכלל לא ראייתי טלפון. אחרי שעליינו לבתו של חמודי, פתאום יניר אומר לי קח את הטלפון שלך, והוא חשב שהטלפון שייך לי. לגבי המפתחות, לא גנעתי לנגה במפתחות. לגבי הכסף, כן לךANTI, הארנק אני חשב שגמ לא גנעתי וגם לא לךANTI לו ארנק". העד השיב שהארנק היה ביד של נהג המונית והוא הוציא את הכסף וננתן להם. העד שלא שאל שזוכר לו שחקק את הנהג והשיב שהוא עם הידיים. העד אישר שככל הזמן היה מצד ימין של הנהג במושב שlid הנהג ו声称 האירוע ישב מוקדימה ולא מאחוריו הנהג. העד שלא שהיה שבבבו הרבץ לנגה מ从此 של החלון שלו (עמ' 65 לפרטוקול ש' 18- עמ' 67 ש' 27).

העד אישר שחמוני הלך לשער הברזל בבניין של הבית אז חזר ונצמד למונית, ליד הדלת של הנוסע מאחוריו. לדבריו, עמד בחוץ מבוהל, הסתכל ולא עשה דבר. העד השיב שלא יודע אם חמודי ראה מה הוא עשה וטען שהוא שיכור. העד לא ידע לומר באיזה מצב היה. כאשר נאמר לו שחמוני אמר שחרז למונית לראות מה קרה והאם דובר באמת, השיב בחוויב. העד נשאל האם חמודי ראה מה שיניר עשה והשיב- "יכול היה לראות, שניהם היו בחוץ, לא הייתה בקשר עין ישר עם חמודי, כי הצד שלי היה יניר, אז חמודי פחת ראייתי". העד אישר שכאשר הרבץ לנגה יניר היה מהצד השני של הנהג ושכאשר ניסה להפריד הוא היה מהצד של הדלת של הנהג. העד אישר שהוא הרבץ לנגה מצד ימין ומצד שמאל יניר ניסה להפריד. עוד אישר שלא ראה מה קרה עם המפתחות של הרכב. כאשר נאמר לו שחמוני מסר במשטרה שגם הוא וגם יניר הרביצו להנגה, השיב- "אולי זו התמונה שהוא ראה מבחוץ, אבל אני כשניר פתח את הדלת ליד הנהג ואני לא הפריד, ראייתי את התמונה אחרת, ראייתי שיניר מפריד בין לביון הנהג". העד השיב שיניר היה מולו והוא ראה מה הוא עשה. העד השיב שהוא נעצר ראשון אך ידע שאחיו עצורים כי ראה אותם בחקירות. עוד אישר שידע שהם עצורים בגין השוד. העד נשאל מדוע לא אמר לשוטרים שהם לא קשורים והשיב שלא זכר את האירוע. העד לא ידע מדוע חמודי מסר במשטרה שהוא יניר בעטו וחנקו את הנהג. העד אישר שיניר מסר לו את הטלפון לאחר שעלו לבית שלו. עוד אישר שאמր לו זהה לא הטלפון שלו ושלא ידוע לו מה קרה עם הטלפון. בהמשך, השיב שיניר לא נתן את הטלפון לחמוני אלא שהוא נשאר אצל חמודי והם שכחו ממנו. כאשר נאמר לו שחמוני מכר את הטלפון במאה ל, השיב שהוא הרוויח 100 ל (עמ' 67 לפרטוקול ש' 28- עמ' 69 ש' 19).

העד נשאל לגבי עדות הנהג והשכנה לפיה שלושה אנשים הרביצו להנגה, בעוד שהוא היה מלא סמים ואלכוהול והשיב- "אני יכול להגיד עם זה, אני יודע מה היה שם". לדבריו, מה שהם אמרו לא נכון והם רואו את התמונה מרחוק. כאשר נאמר לו שלא אמר לשופטת פוקס זהה לא נכון שלושה אנשים הרביצו להנגה, השיב- "כי לא הייתה שאלה besar. מה ששאלת אותי כבוד השופט פוקס, האם אני מודה בכתב האישום המתוקן, אז ענית כן, לא הקריאו לי כל כתב האישום. זה מה שקרה". העד שלא שקרiao לו את כתב האישום לפני שהודה בו. העד שלא שמה שכתוב בסעיף 4 לכתב האישום לפיו הכה את הנהג בפניו כאשר דרש תשלום בגין הנסיעה, נכון. עוד שלא שאל שבירביה שיציא את הכסף. העד שלא שבל שזמן זהה יניר חנק את הנהג מאחור וטען שהוא מחוץ לרכב. העד שלא שבל שחמוני הכה את הנהג ושלושתם קיללו את הנהג. עוד שלא שהם צאת במשטרה לשודד את הנהג. העד נשאל האם הוא רצה לחזור לשופטת פוקס ולומר שאינו מודה בכתב האישום והשיב בחוויב והוסיף שהדברים האלה לא היו. כאשר נשאל האם כשהצהיר שהסדר הטיעון נעשה על דעתו לא אמר אמת, השיב שזו השאלה היחידה שנשאל ועונה ולא שאל מעבר מכך מה ואיך זה קרה ומתי. העד אישר שאמր לשופטת פוקס שהוא מודה בעובדות כתב האישום כמעט המלה בחזקה בסע' 4 שהמקות לנגה לא היו חזקות. עוד אישר שאמր אמת. העד אישר שהודה שלקח כסף. העד השיב שאמר אמת כאשר סיפר שהי תחת השפעת אלכוהול וסמים ולא היה שום תכנון לשודד. העד אישר שיש לו בעית סמים ו עבר פלילי עשיר. כאשר נאמר לו שהמשפט שלו אצל השופטת פוקס יפתח, השיב שדברים שלא עשה, לא עשה.

כאשר הוצגו לעד תמונות ת/38- חבלות המתלון והוא נשאל האם את כל זה לא עשה, השיב- "אני יודע שرك אני והוא רבנו. אף אחד אחר לא נגע בו". העד נשאל כיצד נגרמו החבלות והשיב- "גם אני חטפתי מכות. לא יודע להסביר את המכות, לא זוכר. שני אנשים רבים ביחיד, כל אחד קיבל מכיה". העד נשאל האם נזכר באירוע כמה חודשים אחרי והשיב- "לא כמה חודשים אחרי, זכרתי בשלב מסוים והחלטתי לפתח את זה". בחקירה לב"כ הנאשם 2 נשאל העד מה פירוש המלה "למעט" והשיב שאינו יודע. החקירה העד מיום מיום 28.8 - הוגשה וסומנה ת/51, החקירה מיום 1.9 - ת/52, החקירה מיום 3.9 - ת/53, הדיסקים של החקירה- ת/54, פרוטוקול הדיון וכותב האישום - ת/55 (עמ' 69 לפוטוקול ש' 20- עמ' 71 ש' 29).

עמדת המאשימה בסיכוןיה

לטענת המאשימה, ראיותיה העיקריות הינן עדות המתלון, עדותה של אוקסנה, הودאת רואד וראיות נסיבותיות נוספות. נטען שגדיר המחלוקת מתייחס למידת תרומת הנאים לאירוע ולרכוש המתלון שנתי. נטען ש מרבית המוצגים הוגשوا בהסכם. באשר לעדות המתלון נטען כי הוא עמד על כך שהוכחה ונשׂוד ע"י שלושת הנוסעים במוניט ושלל שמי מהם ניסה להפריד או לעצור את השוד וזאת לאורך כל החקירה במשטרת, בשחזר ובעדותם בבית המשפט. הודיעתו במשטרת- ת/46-ת/49 הוגשوا בהסכם. המאשימה הפנתה לאמרתו הראשונה למשטרת לפיה שלושה חשודים שדדו והיו איתה, אמרה המהווה "רס ג'ספה" מובהקת וקבעה כאמור של קרבן אלימות בהתאם לסעיפים 10 (1) + (2) לפקודת הראיות (ת/1). הודיעתו הראשונה במשטרת, שניתנה כשתunity לאחר מכן (ת/46) מסר שבזמן שהנוסעים נתנו לו "מכות ובעיות" אחד מהם חנק אותו מאחור. המתלון לא ידע להפריד מי עשה מה ארע עמד על כך שלושתם היכו ותקפו אותו. נטען שגם אמרה זו, כשהמתלון חובל ונסער מהוועה "רס ג'ספה" ואמרה קרבן אלימות. נטען שבהודעתה השנייה (ת/47) מיום 20.8.19 טען שהבחור לידי הכה אותו באגרופיו ואז השני פתח את הדלת שלו והרביץ לו גם וקיללו אותו ובחור נסף נשאר במושב האחורי וחנק אותו. המתלון חזר על כך בהודעה מיום 28.8.19 (ת/48). בחקירה הרביעית מיום 1.9.19 הבahir המתלון שלושתם תקפו אותו, אחד חנק מאחור, אחד התישב עליון ושלישי נתן לו מכות מהצד. הוא לא יכול היה לתאר מי עשה מה, אך עמד על כך שקיבל מכות שלושתם ושלל שימושו מהם ניסה להפריד או לעצור אלא שcolsם הרביצו לו וברחו (ת/49). בשחזר המתלון (ת/24) הצבע על שלושת הכוונים מהם הותקף בו זמנית במהלך האירוע. המאשימה הפנתה לעדות המתלון בבית המשפט שם חזר על גרסתו לפיה שלושתם תקפו אותו ועמד על כך בחקירהו הנגידות וכן שלל הפרדה או התערבות לטובתו.

באשר לעדות אוקסנה נטען כי מדובר בעודה אובייקטיבית שהבחינה בנסיבות אקריאי ועמדה על כך שדבר בשולשת תוקפים. בהודעתה במשטרת (ת/50) שנמסרה כחץ שעה לאחר האירוע מסרה כי דבר בשלושה תוקפים. צוין כי הודעה זו נמסרה מבלי שהיא לה הזדמנות לאמת עדויות עם המתלון. בהובלה והצבעה (ת/31) הובילה העדה את החוקר לمراجعة הבית המשקיפה על הזירה והבהירה שהבחינה בכל שלושת הנוסעים מכיל את הנג. צוין כי מהובלה זו ניתן לראות כמה קרובה המרפא לאירוע ועל זאת הראייה הטובה שהיתה לה להבחן באירוע. באשר לעדותה בבית המשפט נטען כי היא חזרה על גרסתה לפיה כל שלושת הנוסעים היכו את הנג ואף אישרה שהאדם שניגש לדלת הברזל חזר למוניט והיכה את הנג. בעדותה עליה כי אין אינה זוכרת עוד את הפרטים ושלהעדיף את עדותה במשטרת מכח סעיף 10 א לפקודת הראיות שהיא גרסה מהימנה, מדויקת וסמכה יותר בזמן לאירוע, מאשר עדותה בבית

המשפט. צוין כי הסניגורים ויתרו על חקירת השוטר שגבא את הודעתה.

לטענת הנאשם, ישן מספר ראיות מפלילות התומכות בתίזה המפלילה של התביעה. ראשית, הימלטות הנאים בצוותא מהזירה המתועדת בנסיבות האבטחה של "סופר מילניום" הסמוך לזרה (ת/13א). צוין כי האשמים זיהו עצם. עוד טען שמדובר בהתנהגות מפלילה שנoudה למונע את לכידת הנאים והשלל ואינה מתישבת עם נוכחות תמיימה באירוע. שנית, נטילת הטלפון וכירתו, אין מחלוקת שהנאשם 1 נטל אותו והנאשם 2 מכיר אותו בחנות "גולד מוביל". טען שכך פוענחה השוד ע"י המשטרת עת נמצא שם הניד והנאשם 2 נראה כמורר הטלפון. (ת/4, ת/5, ת/13ג, ת/10, ת/15). טען שבפועל הנאים הרוויחו מהעבירות, עובדה המתישבת עם מעורבותם כمبرעים בצוותא ולא עם ניסיון להפריד או לעצור את האירוע בטענותם.

באשר להודה רואד במשפטו טען כי חרב הימנעתו מלפלי את הנאים, נחשף כי הוא הודה בכתב אישום המתיחס גם לחלקם. הודה זו הוגשה כאשר אמרת חז' ומהוות עדות ישירה המפלילה את הנאים. טען שכותב האישום בו הודה, זהה כמעט מילה במילה בכתב האישום דן ומהוות "תמונה ראי" שלו. רואד לא הסתייג מהעובדות המתארות את חלקם של הנאים בכתב האישום אלא שהסביר שלא היה תכנן מוקדם לביצוע המעשים והם בוצעו על רקע שימוש בסמים ואלכוהול. טען שיש להעדיף את אמרת החוז, על פני עדותם במשפט.

באשר לראיות הנאים טען כי הנאם 1 במשפטה בחקירה הראשונה (ת/41) הודה שניתן מכח למוניות ודחיפה על רגלו הנאג. עוד הודה שלקח את הטלפון של הנאג אך טען שהחזיר אותו למוניות ולאחר מכן רואד לקח אותו. לאחר מכן ערך שחזור (ת/22) שם ראה שדחף את הנאג ולקח את הטלפון מחדש ברוד אך חזר על קר שזרק אותו לכיסו שליד הנאג. בחקירה נוספת (ת/42) עמד על קר שрак דחף את המתלון וכי רק רואד הכה אותו. עוד עמד על קר שלא ללח את הטלפון אלא רק החזיק אותו לרגע והחזיר למשבר המוניות. באשר לגרסתו בבית המשפט טען שрак ניסה להפריד אר לא יכול היה להסביר לכל השאלות שנגזרו מגרסה זו. ביחס לגרסתו אוקסנה לפיה אחד המעורבים ניסה לפתח את דלת הנאג ולמשוך את הנאג, אישר שזה הוא. ביחס לטלפון הניד שינה גרסתו והודה שניתן אותו, אולם טען שסביר בעיות הנאג ולמשוך את הנאג, אישר שזה הוא. באשר לגרסתו אוקסנה לפיה אחד המעורבים ניסה לפתח את דלת שמדובר בטלפון של רואד. הנאם טען שהיה בלחץ בחקירה ולא זכר. הוא לא ידע להסביר מדוע הנאם 2 טען שהוא מסר לו את הטלפון על מנת שימכוו אותו. הנאם לא ידע להסביר את העדויות המפלילות אותו - של נאג המוניות אוקסנה וגם לא את הפלילתו ע"י אחיו - הנאם 2 בחקירה. הוא גם לא ידע להסביר את הודה רואד בכתב האישום שמליל אותו. הנאם אישר שרואד לא יכול היה לבצע את כל המעשים לבדו ואישר שהמתלון ראה אותו ואת רואד. לדבריו, כשניסה להפריד, עשה זאת קודם מהצד של הנאג ולאחר מכן מהצד של רואד. הנאם התקשה להסביר כיצד פעולה של דחיפה מצידו כלפי הנאג, כשהוא מצד השני, מפרידה בין רואד לנאג. הנאם אישר שהתבלבל בשחזור ביחס לצד של המוניות הייתה ובזמן האירוע היה שני וזמן השחזור לא זכר טוב את האירוע. הנאם לא ידע להסביר מדוע בחקירה טען שניתן למתלון מכח ברגלו עם ידו. הנאם הכחיש שהבחן בחבלות למתרון למתרון שהיא מרחק נגעה ממנו. הנאם נמנע מלזהעיק עזרה ונמלט מהמקום עם רואד בגין השפעת האלכוהול.

באשר לגרסת הנאם 2 טען כי בחקירה הראשונה (ת/43) הכחיש את כל המiosis לו וטען שביום האירוע היה בבית עם אשתו והפנה את החוקרים לנסיבות האבטחה בבתו. בית המשפט הודה הנאם בחו"ל שכל החקירה זו הייתה שקרים. בחקירה השנייה במשפטה (ת/44) הכחיש תחילת הנאם כל קשר לאירוע. כשהוא נזכר לו הטלפון של המתלון

טען שאינו מוכר לו והכחיש שמכר טלפון. אף כשהואג לו סרטון החנות טען שהמוכר לא מוכר לו ורק שהוותה בו שאשתו זיהתה אותו בצילמות האבטחה, ביקש מהחוקר להתחליל מהתחלה ומסר גרסה חדשה לפיה יניר נתן לו את הטלפון ואמר לו שהוא גנוב. ביחס לשוד עמד על כך שלא נכון בכך באירוע, בכיה וביקש התחשבות. בהמשך, טען שרואד תקף את הנגה, יניר לicked את מפתחות הרכב וזרק אותם מהם ברכחו, כאשר לאחר מכן יניר מסר לו את הטלפון והוא מכר אותו תמורת 100 ₪ ומסר את הכסף ליניר. בשחרור (ת/23) טען שהוא עמד ליד דלת המונית ולبسוף ברוח עימם. באשר לגורסתו בבית המשפט נטען כי הנאשם נמנע מהלסבירות פרטימ רבים בגורסתו והשאר רשום בלתי מהימן. נטען כי האמירויות היחידות מהחקירה המשטרתית שטען שהן שקריות, התבררו באמת, בעוד שניסיונו להכחיש בעדותו בבית המשפט נחשפו כשלשים. הוצאת המפתח של המתלון מהסוויטץ ע"י הנאשם 1 ותקיפת המתלון ע"י הנאשם 1. הנאשם לא ידע להסביר מדוע בשחרור טען שהנתלון 1 תקף את המתלון ושתק כשהותו בו אמירויות המשטרה לגבי מכירת הטלפון. הנאשם לא ידע להסביר את העדויות המשפילות לגבי, את ה"הלם" בו היה שרו. את יכולתו להמלט עימם בסוף האירוע הסביר בכך שהיא שיכור.

באשר לעדות עד ההגנה רואד טאלב נטען כי לדבריו הנאשם 1 ניסה להפריד בין המתלון והנתלון 2 עמד מאחוריו המונית ולא התקרב. נטען שאת הודהו בכתב האישום הסביר בכך שאינו קורא עברית והסכים לחזור בו מהודאותו בפני השופט פוקס. מאידך, נטען שהוא חזר על כך שאמר את כל האמת כשהודה בכתב האישום והסביר את מעשיו. נטען שכשהוטחו בו בשלב האירוע הוא הכחיש את מרביתם: חנייקת המתלון; נטילת ארנקו; נטילת המפתחות; ונטילת הטלפון. עוד עמד על כך שלאויר כל האירוע היה במושב שליד הנגה, מימין למתלון. עוד נטען שכשהוטחו בו פרטימ גרסתו מהחקירה במשטרה, טען שאינו זכור ושיש לו בעית זכרון והוא מקבל טיפול בגינה. נטען שלדבריו, רק לאחרונה כשקרה את כתב האישום, זכרונו החל לחזור אליו (על אף שאינו קורא עברית לטענותו).

לטענת המאשימה, עדויות התביעה ובראשם גרסת המתלון ואוקסנה עדיפות על עדויות ההגנה. נטען כי הונחו 3 עדויות ישירות אודות האירוע - של אוקסנה, המתלון וראד, המשפילות את הנאשם שנסמרו בנפרד ולא חשש לתיאום ביניהם. התבקש לראות עדויות אלו כתמוכות האחת ברעوتה וכמהימנות דיין לקביעת מצאים לחובת הנאשםם. באשר להערכת עדות המתלון נטען כי הוא השאיר רשום מהימן בעדותו. אין מחלוקת שאין לו הכרות מוקדמת עם הנאשםם ואין לו מניע נסתר להפלותם. נטען שהמתלון היה עקי בחקירות המשטרה, בשחרור ובבית המשפט ויש לתת משקל לאמרות שנסמרו בסמוך לאירוע המהוות רס ג'סטא. עוד נטען שלגורסתו נמצאו אימונות חיצוניים בגורסאותו הנתלון. הנאשם 2 מסר שהנתלון 1 נטל את מפתחות הרכב מהסוויצ' והשליך אותם במהלך האירוע, בדומה לגורסת המתלון. צוין כי מדובר בפרט מוכמן שלנתו 2 לא הייתה דרך לדעת אותו אלא אם הבחן בו במהלך האירוע; 2 הנאים הודיעו שהנתלון 1 נטל את הטלפון של המתלון במהלך האירוע, בדומה לגורסת המתלון; 2 הנאים הודיעו במשטרה שהאירוע התחל ברגעה לדרישת תשלום של המתלון ע"ס 40 ₪ מהוועה פרט מוכמן. נטען כי אימונות אלו יש בהם ללמד על מהימנות ומשקל (ע"פ 949/80 **שוהמי נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (4)**).

באשר להערכת עדותה של אוקסנה נטען כי עדותה מהימנה לא פחות מעדות המתלון וכי מדובר בעדה נעדרת מניע או מגמת הפללה כלפי הנאשםם. נטען שבבית המשפט נזכר חשש מסוים של העדה מהנאימים. נטען כי העדה הייתה עקבית בהודעתה במשטרה (ת/50) ובשחרור (ת/31) וכי על אף שטענה בעדותה שאינה זוכרת את פרטימ האירוע, אישרה את אמירת הדברים כשרענן זכרונה ואישרה שבעת מסירתם זכרה את האירוע. נטען שבנסיבות, מתקיימים כל הנימוקים להעדרת גורסתה במשטרה מכח סעיף 10 א' לפקודת הראיות. נטען שבעת מסירת גורסתה האירוע היה "טררי".

וכי בדומה לגרסת המתلون יש לגרסתה אימותים חיצוניים ממשמעותיים. נטען שאוקסנה תיארה שהביקורת באדם שמניע למומית מכיוון שער הברזל- הנאשם 2, ניגש לצד הנהג ומכה אותו, בדומה לתיאור המתلون שאחד הנוסעים עם שקית ביד, עזב את המונית וחזר לצד שמאל והיכה אותו. נטען שגם זה צירוף מקרים שגם המתلون וגם אוקסנה תיארו בנפרד 3 תוקפים ותקיפה כה דומה אלא אם הבינו באותו הדבר ועדותם אמת. נטען שהמתلون עמד על כך שלא שמע את גרסת אוקסנה אלא את תחילת התשאול שלה, אז הורה לו השוטר לוזע הצידה (עמ' 22 לפרו'). על עדות השוטר ויתרו הסניגורים וחזרו על כך גם אחרי שהודעתה של אוקסנה הוגשה כראיה (ת/50, עמ' 32-33 לפרו'). נטען שההגנה מושתקת מלטען להשפעה כלשהי בין העדויות.

באשר להערכת הودאת רואד במשפטו נטען כי חרף הקשיי לקבלו עד מהימן, דווקא בעת הודהתו במשפטו מסר אמת. נטען שהודהתו ניתנה לאחר שהתייעץ עם סניגורו ושקל השכלותיה. נטען שעדותו במשפט נגעה באינטרסים להגן על אחיו הנאשמים. נטען שהודהת רואד תואמת את עדי התביעה ונתמכת ע"י גרסתם. עוד נטען שלא הייתה מניעה מבחינת רואד להסתיג מהפלת הנאשמים, בעת שהודה בכתב האישום, אילו הדברים לא היו נכונים אך במקום זאת בחר רואד להסביר כי "היינו (בלשון רבים) תחת השפעת אלכוהול וסמים (עמ' 10 לפרו' בת/55). נטען שעדותו בבית המשפט הייתה רצופת שקרים וסתירות והותירה פתח לא מוסבר ביחס לזהות מבצעי חלקיים רבים באירוע (נטילת המפתחות, חנייקת המתلون) בנגדו להודהתו. התקבש לאמץ אמרת החוץ- ת/55 על פני עדותו בבית המשפט מכח סעיף 10 לפיקודת הריאות. נטען שגם משמעות להעדר תכנון מוקדם וכי אף אם האירוע התחל ע"י רואד, הרי שהנאשמים חבוו אליו במהלךו ולאחריו והדברים בגדר "שותפות ספונטנית" (ע"פ 11/1673, דנ"פ 4693/01, ע"פ 9090/07).

עמדת הנאשם 1 בסיכון

הנאשם 1 טוען לאורך כל ההליך כי ראה את אחיו תוקף את נהג המונית וניסה להפריד בין השניים. באשר לגרסת המתلون נטען כי בבית המשפט, בנגדו לעדותו במשטרה, טוען המתلون שהוא מצד שמאל כלל וגם קרא למישחו מאחור חמודי ואמר תשבור את הבקבוק. נטען שהמתلون לא ידע להפריד ע"י מי ואיך הוכה למעט המכחה הראשונה. עוד טוען בעדותו שאינו יודע אם שטו, בנגדו לעדותו במשטרה. נטען כי המתلون התעקש שהנאשם 1 נשאר ברכב ולא ירד וכי רק אחד ירד מאחורה וניגש לדלת ובמהמשך טען שהשלישי נשאר מאחוריו ברכב ולא ירד. נטען שהמתلون העיד שהחבלה החמורה בפנים נגרמה לו מרואד וחזר על כך שאינו יכול לומר מה כל אחד עשה לו. בהמשך, חזר על כך שהוא שעד מlid הדלת קרא לחמודי. באשר לעדות אוקסנה בטבעה שבשואה העידה שבשלב מסוים ראתה את אחד הנוסעים שעמד ליד הנהג מנסה למשוך אותו החוצה. בחקירה בבית המשפט, עמדה על כך שבニアג'וד לטעת נהג המונית, לא ראתה מישחו ישב במנוחת מאחור. עוד עליה שחייב לא הייתה יכולה לפסול את האפשרות שתונועת המשיכה הייתה פעלת הפרדה. באשר לגרסת הנאשם 1 נטען כי הוא קשור עצמו מლכתילה לאירוע בנגדו לאחיו ומסר לאורח כל הדרך שרך ניסיה להפריד. בעדותו בבית המשפט חזר על גרסתו ועמד על כך שהאירוע החל כשהוא וחמודי מחוץ למונית. עוד הבahir שלקח את הניד משומ שבר שהוא של רואד. ביחס לטענה שחמודי טען שתקף,טען שיתכן שמנקודות מבטו של חמודי ניסין ההפרדה שלו נראה כתקיפה. נטען שבニアג'וד לסתירה שב_tbיעה ניסתה להציג, עמד על כך כמו בשוחזר שנייה להפריד מהצד של רואד ואז עבר לצד הנהג. עוד טוען שהוא שתי ועמד על כך שרך הפריד.

באשר לגרסת הנאשם 2 נטען כי תחילת הנאשם ניסה להרחק עצמו עצמו מהאירוע אלם בהמשך קשור עצמו בזמן ולמקום

אך טען שלא היה מעורב אלא רק שני אחיו. נטען שבעדותו בבית המשפט ציין הנאשם שראה שיניר מנסה להפריד ובחקירותו הנגדית אישר שבחקירותו במשטרת רצחה להרחיק עצמו מההירוע ולכך לא סיפר אמת. עוד נטען שהנ帀טם החחש לנען כספּ לנ帀טם 1 מכירת הטלפון. באשר לגרסתו של רואד נטען כי רואד בחקירותו הרחיק עצמו מההירוע אך במשפטו החליט להודות בכתב אישום מתוקן, ממנו משתמשת הפללת הנ帀טמים. נטען שבעדותו התכחש לחלק מהעובדות בהן הודה וטען שהנ帀טם 1 רק הפריד. עוד עמד על כך שני הנ帀טמים היו מחוץ לאוטו. נטען כי הנ帀טם 1 סבור שיש לו זכותו משתי העבריות שייחסו לו, לזכותו مجرימת חבלה חמורה ולקבוע אחריות מופחתת בגין עבירה השוד, דוגמת מסיע. בכל הנוגע לעבירה השוד נטען כי לא ניתן לשולות את גרסתו של הנ帀טם לפיה רק הפריד בין רואד לנג המוניה וקיים ספק באש灭תו. נטען שגרסתו הייתה עקבית ולא נפלו בה פגמים ממשמעותיים. עוד נטען שלגרסתו הנ帀טם יש חזק משמעותי בגרסת אוקסנה לפיה היא ראתה את אחד הבוחרים שעומד ליד הנג מנסה למשוך אותו החוצה, דבר המתישב עם הפרדה. באשר לגרסת הנג המוניה לפיה שלושה תקפו אותו, נטען כי מדובר בגרסתה מבולבלת שקשה לבסס עליה הרשעה נכון הנזנים הבאים: הנג המוניה לא ידע לציין מה חלקו של כל אחד מהשלושים באירוע, דבר המקשה לקבוע מה המעשים על פיהם מבקשים לקבוע אחריות פלילית; בנגד לגרסת אוקסנה, לפיה אחד מהנוסעים ניסה למשוך את הנג החוצה, אין בגרסת הנג הסבר לכך מלבד שהיא בהלם ופירש את ניסיון הפרדה כתקיפה; טענת הנג המוניה לפיה הנ帀טם 1 נותר ברכב וחנק אותו נסטרה ע"י כל העדים; הנג מסר גרסאות סותרות לגבי האם הנ帀טמים שני; בחקירותו במשטרת טען המטלוןשמי שקרא חמודי היה הנושא שישב ליד הנג ובבית המשפט טען שהיה זה הנושא שפתח את הדלת. נטען שמדובר בסתרה מהותית וכן כי הדבר מחזק את הטענה שניר-הנ帀טם 1 הוא זה שפתח את הדלת והפריד ולא חמודי ננטען בכתב האישום. נטען שנג המוניה היה בהלם מהמקרה של רואד ופירש כל מגע כתקיפה, כולל הפרדה. נטען שריאות נוספות התומכות בגרסת הנ帀טם 1 הן עדויות חמודי ורואד. נטען שמצוות הראה של חמודי, ניסיון הפרדה נזהה כתקיפה. נטען שההתביעה לא הצבעה על טעמים חזקים כדי לפלא את עדותו של חמודי במשטרת באופן שילקו ממנה רק החלקים המפלילים את הנ帀טם 1. נטען שגם גרסת רואד תומכת בגרסת הנ帀טם. נטען שרואד לא מסר גרסה במשטרת כי ניסה להרחיק עצמו מההירוע. עוד נטען שאין-liitan משקל לעובדות כתב האישום בהן הודה כבסיס ראייתי המחזק את הריאות כנגד הנ帀טם שכן הודה בכתב האישום אינה מהוות הודה תחת זהירה וכן רואד התייחס בהודאותו לטענות המופנות כלפי. נטען שאין מקום ליתן משקל מפליל לבריחת הנ帀טמים שכן הם נבהלו ולא רצו להיות קשורים בשום אופן לשוד. נטען שיש לזכות את הנ帀טם מעבירה השוד ולהילופין להרשינו רק בסיווע לשוד. באשר לעבירה החבלה חמורה נטען כי גם התובע הודה שלא מדובר באירוע מתוכנו. מכאן, בחלק הראשון באירוע בו תקף רואד את הנג המוניה בצורה קשה/agrof בפניו ובחلك השני, הנ帀טמים היצרפו בספונטיות. נטען שניתן ליחס להם אחריות רק לאחר שהם לשותפות ולא לפני כן ועל כן לא ניתן ליחס להם את העבירה של החבלה חמורה.

עמוד הנ帀טם 2 בסיכון

לטענת הנ帀טם 2, גם אם בית המשפט יtan אמון מלא בגרסת הנג וגם אם יעדיף את אמרות החוז של אוקסנה, עדין יש לזכות את הנ帀טם מעבירות השוד והתקיפה היוות גם הנג וגם אוקסנה לא פירטו מה היה חלקו של הנ帀טם וכי הסתרות בעדויותיהם מלמדות שטענת הנג המוניה לפיה חמודילקח חלק בתקיפה, אינה הגונית ונסתרת ע"י יתר הריאות. באשר לעדות הנג נטען כי לאחר המכה החזקה שספג הוא לא יכול היה לראות דבר ולא ניתן לבסס הרשעה על גרסאותיו. נטען שמדובר בשעת לילה מאוחרת והנג ספג מכת אגרוף חזקה לפניו, ממנה נפלו כנראה משקפיו. נטען שהוא לא יכול היה לראות וגרסתו מתמזה בתחשתו כי הוכה מכל עבר. נטען שגם בעדותו וגם בשחוור טען שהותקף

ע"י שלושה מבלי יכולת לומר מי עשה מה וטعن שהותקף ע"י שלושה מושום שדובר על שלושה נסועים שהוא במוניות. עוד נתען כי נהג המונית מסר שהוא המומן במהלך האירוע ולא הצלח ל佐הות את התוקפים במסדר זהיו (ת/48) ומכאן שלא ידע למסור פרטים של ממש אודות התקיפה. נתען שהנהג לא ידע אפילו לומר אם התוקפים היו מגולחים או מזוקנים ולא ידע לומר האם חמודי חזר לאחר שיצא או לא. צוין שהנהג המונית טען שאחד התוקפים חנק אותו מאחור (ת/49) בנסיבות ידיו או החgorה ובכתב האישום צוין שהנאים 1 חנק את המתלוון מאחור. נתען שההמאמינה שכחה מטייען זה בסיכוןיה והשוכח שני שמעד ליד דלת הנהג הוא האשם 1 ושלא היה אף אחד אחר במושב האחורי עת הותקף הנהג. לטענת הנאים, הראות מלמדות שהוא שירד מהמונייה בטרם החלת התקיפה, פתח את דלת הברזל, חזר לכיוון המונית אך לא נכנס חזרה לתוכה. נתען שהראות מלמדות שני שפתח את דלת הנהג היה יניר (ת/44) ועודות הנאים- עמ' 47-48, עדות יניר (עמ' 35), עדות אוקסנה ועודות הנהג לפיה הוא לא חזר לתוך המונית ושמי שפתח את הדלת לידיו חמודי. נתען שהמסקנה המתבקשת היא שאף אחד לא חנק את הנהג מאחור אלא שהותקף מצד אחד ע"י רואד ומצד שני עמד יניר ומahanor לא היה אף אחד. נתען שלא ניתן לשולב את האפשרות שנאג המונית הרגיש חנק כתוצאה מכך שהחgorה לחיצה על גרכנו או בשל כך שרואד ישב עליו או מסיבה אחרת. נתען שמדוברות הנהג עלה שהוא לא שלל שמה שחנק אותו הייתה החgorה (עמ' 17 ש' 27-28). נתען מצפה בשחוור ניתן להבין שהנהג כלל לא בטוח שמישו חנק אותו מאחור. נתען שגרסת הנהג זהמה לאחר ששמע את גרסת אוקסנה. נתען שבת/47 מסר הנהג שהשכנה ראתה את אחד החשודים נכנס לבניין וויצא וחודה שהוא שכן גם בשחוור (ת/24ב') התיחס לכך. בעודו אישר ששמע את השכנה מספרת לשוטר (עמ' 20 ש' 26-27). נתען שגם אוקסנה העידה שהנהג היה לידה מספר דקות בזמן שמסרה גרסתה (עמ' 27 ש' 19-20).

באשר לגרסתה של אוקסנה נתען כי אין סיבה להעדייף את אמרת החוץ של אוקסנהעל פני עדותה בבית המשפט. נתען שהעדפת אמרת חוץ לא צריכה להיעשות בדבר שבשגרה (תפ"ח 82/96 מדינת ישראל נ' משה עגימי, ע"פ 6252/92 סאלח חוסין בשיר נ' מדינת ישראל, תק- עл 94 (2) 2583). נתען שגם אם בית המשפט מגיע למסקנה שהעדייף דבר אמרת בעודתו, זה לא צריך להוביל לאימוץ אמרתו במשפטה. נתען שאין לאמצץ את אמרת החוץ שלא סיבות: ראשית, אמרות החוץ שלה נגבו בשפה העברית שהיא מתקשה בה ולא בקישה מתורגמן. נראה שבשחוור התקשתה לתאר את המילה "מכות". שנית, אמרות החוץ שלה היו לקוניות והוא לא פירטה מה עשה כל אחד מהמעורבים ואף לא אמרה שלושתם תקפו אלא לאחר ששאלתה כמה חשודים היו. שלישי, נתען שאין ערך לאמרה שלושה תוקפים בהעדר פירות. נתען שהעובדת שהיא לא התבקשה לפרט מפחיתה את ערך אמרתה לפיה היו 3 תוקפים וכולם נתנו מכות. רביעית, העובדת שהיא לא נחקרה ולא התבקשה לפרט מה עשה כל אחד מהותקפים מהו מהandal חקירות שלא ניתן לו הסבר ע"י עורך השחוור דוודו או היין (עמ' 6 ש' 31-32). חמישית, בשורה של פסקי דין עמדו על המשמעות של מחדרי חקירה ממשמעותיים (ע"פ 721/80 שלמה תורגמן נ' מדינת ישראל, ע"פ 06/06 5386 ביל אלחורי נ' מדינת ישראל, ת"פ 398/01 מדינת ישראל נ' לבוב דותן ואח'). שישית, חקירה הקצרה והשתיתת מהו מה כל חקירת שיש ליתן לו משקל ראוי לטובת הנהם ושביעית, مجرסתה עלה שהנאים לא נכנס חזרה למוניות אלא עמד בצד חלק המרוחק ממוקם הנהג ע"י דלת הנוסע האחורי (עמ' 31 ש' 26-20) כך שאין אפשרות שיתקוף את נהג המונית.

באשר לגרסת הנאים נתען כי בחקירה הראשונה (ת/43) הבהיר את מעורבותו באירועอลם בת/44- חקירתו השנייה התואדה בדמעות ומספר על נוכחותו באירוע, תוך שעמד על כך שלא נגע בנאג המונית. נתען שניכר חשו מאחוי הגدولים וטען שהם ירביצו לו מכות רצח. הנאים עמד על כך שלא נגע בנאג המונית ולא קיבל כסף משלל השוד וסירב לעימות

מול אחיו היה וחושם מהם. נטען שאין לזקוף לחובתו את העובדה שלא סיפר אמת בחקירהתו הראשונה וכי גם אם יגיע בית המשפט למסקנה שלא העיד אמת בבית המשפט, אין בכך להרשיעו בעבירות השוד מהנימוקים הבאים: ראשית, הנאשם הסביר מדוע לא אמר אמת בחקירהתו הראשונה. שנית, בעדותו בבית המשפט נאלץ להעיד נגד אחיו הגדל ממנו חשש. שלישי, שקרי נאים יכולים להיות תחליף לריאות, כאשר מעבר לאמירות גורפות של "כולם תקפו" או אני בטוח" אין ראיות בנסיבות. באשר לגרסתו של יניר נטען כי גרסתו מהווה ראייה מזכה. יניר סיפר בחקירהתו במשטרת רחובות" אין חלק בתקיפה אלא צעק על רואד "די מה אתה עושה" (ת/41 ש' 10-11). עוד טعن שהמודיע לא הריב לנаг ו אף הפליל את עצמו. יניר עמד על גרסתו גם כשהנאמר לו שהמודיע הפליל אותו (ת/42 ש' 52-21). נטען שניר חזר על גרסה זו גם בשחרור שם טען שהמודיע לא עשה כלום, לא התקרב לנאג ולא נכנס חזרה למוניות וצעק על רואד שיפסיק את התקיפה. נטען שגם בעדותו בבית המשפט הוא חזר על גרסתו (עמ' 35 ש' 31-28, עמ' 37 ש' 11-8). באשר לעדותו של רואד נטען כי בעדותו טען שהמודיע יניר לא לקחו חלק בתקיפה, מלבד ניסיונו של יניר להפריד. עוד העיד שהמודיע הילך עם השקית וחזר לכיוון המוניות ועמד מבוהל ליד הדלת של הנוסע מאחור. רואד אישר שהוא לקח את כל הכסף ולא חלק עימם, דבר שהוביל את הטענה שמדובר בשוד בצוותא. נטען שאין להעדייף את אמרת החוז של רואד מהטעמים הבאים: ראשית, הפסיקה שפורהה לעיל לגבי העדפת אמירות חוץ. שנית, רואד העיד שאינו יודע לקרוא בשפה העברית והודה שלא היה אחראי על מעשיו ולא ביחס לאחיו. שלישי, רואד העיד שלא הבין את האמור בכתב האישום המתוקן ביחס למעשי אחיו. רביעית, נוכנות טענתו בדבר העדר המודעות לכל עובדות כתב האישום ניכרת בכך שהמודיע שבספרוט נרשמה לכואורה מפי המילה "למעט", הרי שהחקירה לא ידעה מה פירוש המילה (עמ' 71 ש' 18-19). לעניין גריםת החבלה החמורה לנאג, נטען שהנאם מצטרף לטיעוני הנאם 1 ומבהיר כי מדובר באירוע שהתרחש ספונטנית וגם לו יכולת שהתרחשה "שותפות ספונטנית" עדין אין לזקוף לחובת הנאשם את החבלות שנגמרו ע"י רואד ובלי קשר אליהם. הודגש כי מדובר בטענה חלופית בלבד, כאשר יש לזכור מעבירות השוד והתקיפה. התבקש להורות על זיכוי הנאשם.

טייעוני הצדדים בדיון

ב"כ המאשימה ביקש להתמקד בטענה לטענות ההגנה בסיכוןיה בכתב. ביחס לסייעו הנאשם הנאם 1- נטען כי המאשימה חולקת על כך שגרסת נאם 1 הייתה עקבית לאורך הדרך. המאשימה הפונתה לכך שבמשטרת הנאם 1 הודה כי דחף את הנאג ובפרט כי נתן מכאה עם הרגל לנאג, ולת/41 שורה 46, שם לא השתמע כי הדבר היה חלק מניסיון להפריד בהכרח וזאת בניגוד לגרסת הנאם 1 בבית המשפט. עוד נטען כי סתרה נוספת היא כי במשטרת טען כי ללח את הפלפון של הנאג ואז החזיר אותו תוך כדי האירוע למושב לצד הנאג, אך בשחזר ובחקירות ובמהמשך טען שהוא זה רואד שלקח את הטלפון. נטען שבמשפט טען כי חשב שהוא הטלפון של רואד וכך נטל את הטלפון. נטען שמדובר בהסביר חדש, כאשר לדבריו במהלך החקירה לא זכר את האירוע טוב. ביחס לטענה כי אוקסנה ראתה משיכה של נאג המונית מבחן וזה יכול להתישב עם טענת נאם 1 כי הוא הפריד, נטען כי היפך הוא הנכוון, כאשר אילו ביקש הנאשם 1 להפריד, היה מנסה למשוך את רואד, או שהיא מנסה לחוץ בין רואד לבין הנאג. צוין שאין חולק כי לא מדובר באותו הנסיבות הדדיות, אלא שהנאג ترك שהוא יושב, והותקף על ידי רואד. נטען כי הטענה לפיה הנאשם 1 בחר בשלב זה להפעיל כח פיזי על הנאג מהוامة מפלילה. עוד נטען שהנאם 1 הודה שדחף את הנאג לכיוון רואד בחקירהתו הנגידית, פעולה שלא מתישבת עם טענת "ה הפרדה". באשר לטענה לפיה המשקל של הודאת רואד במשפטו נמור בגלל שהוא לא הוזהר קודם לכך, הרי שהיפך הוא הנכוון ומדובר באמירה שמקלה הרבה מהודאה בחקירה. ביחס לחבלה החמורה, הטענה שלא ניתן לקשור בין מעשה הנאשם לחבלה חמורה, נטען כי בפן העובדתי המתלוון לא ידוע

לומר מאייזו מכח נגרמה לו איזו חבלה ובפן המשפטיא אין לכך משמעות שכך הנאים הצליפו למעשו של רואד וחברו למטרת משותפת, כאשר ההלכה בדבר חבירה ספונטנית מתיחסת גם לעבירות תוכאתית כגון חבלה חמורה (ע"פ 4693/01 בבז"ב, ע"פ 872/76).

ביחס לsicomi הנאים 2 נטען כי הטעות הינה ההנחה שבביצוע בצוותא ישנה חובה על המאשימה לפרט מה היה חלקו של כל אחד משותפים. נטען שהחובה שמוסלת על המאשימה הינה להראות כי כל אחד מהשותפים עשה מעשים שתרמו להשלמת העבירה, גם אם כל אחד מהם לא אחראי לעבירה בשלמותה וייתכן גם שעצם נוכחות תהווה תרומה מספקת לביצוע בצוותא, בפרט כשמדבר באירועו כגון זה של תקיפה ושוד בצוותא בלילה, אירוע מהיר, אינטנסיבי וספונטני. נטען שגם אין חובה לקבוע במידוק מי נתן איזה אגרוףומי בא מאייזה כיון. נטען שהוכחה על יסוד עדויותיהם המהימנות של המתلون ואוקסנה כי נטו בשוד חלק פעיל כל שלושת המעורבים ודי בכך לביצוע בצוותא. מעבר לנדרש, יש חלקים באירוע שנייתן לייחס לכל אחד מהמתלוננים כאמור בכתב האישום. נטען שאין חולק שרואד היה זה שנתן את האגרוף הראשון, אין גם חולק שנאים 2 הודה בכך בעדותו במשפט, שהוא לאחר שניגש לשער הברזל בבניין שלו חזר לכיוון המונית. עוד נטען כי האמירה המסבירת זו של הנאים 2 יש לחבר לתיאור שמסרו שני העדים בנפרד, גם המתلون וגם אוקסנה שהם ראו את האדם ש מגיע מהבניין מצטרף לתקיפה ומכה את הנהג.

לטענת המאשימה, הטענה בדבר החניקה הוכחה על דרך האילימינציה, כאשר המתلون עמד על כך שנחנק מאחור מתחילה חקירותו במשטרתו ועד סוף חקירותו הנגדית ועדותו מהימנה. נטען שידוע שלא מדובר ברואד שתפקידו מימיינו של המתلون ולא דבר בנאים 2 כי הוא היה זה שהגיע מהבניין ועל כן נותר הנאים 1 והכחשתו ששזה במושב האחורי איננה מהימנה. כל גרסתו איננה מהימנה. נטען שלא מן הנמנע כי הוא השתהה לפני שיצא מהמונהית וחנק לפני שיצא או שבשלב זה או אחר שאל האירוע הוא נכנס וחנק, וחזר ויצא, וגם אין כל הכרח שיצא מהמונהית. נטען שהנהג כאמור לחנק מהחגורה שלו, אין שום צורך להיכנס למוניות כדי לחנק אותו מהחגורה, מספיק להשיל יד ולמשוך. באשר לטענה שהחניקה לא מסתדרת עם גרסת אוקסנה, אין מחלוקת שהיא לא ראתה את האירוע מתחילה, היא נגשה לחלוון כדי להסביר והתחילה לראותו לאחר תחילתו. ביחס לטענה כי אין להעידיף את אמרת החוז של אוקסנה מכוח סעיף 10א) נטען כי העדה עצמה טוענת שאז זקרה טוב יותר ומפנה לחקירתה. עוד נטען שהיא אישרה את האמירות כשרענן זכרונה. נטען שהנאים 2 שלל שהוא חושם מהנאים 1 ועליו ייחסים טובים בין האחים. ביחס לטענה כי רואד הודה במשפטו עקב קשי שפה כי אינו יודע לקרוא טוב עברית, הפניה המאשימה לכך שרואד הודה שקרה את כתוב האישום (עמ' 65-66). נטען שבמידה ותידחה טענתה העובדתית של המאשימה, כי גם הנאים 2 הצלרכו באופן פעיל לתקיפה, התבקש לקבוע כי לכל הפחות נוכחות בנסיבות העניין תרמה להשלמת העבירה ברמה של ביצוע בצוותא. עוד נטען שברור שהנאים 2 הצלרכו ל证实ות השוד בכך שמכר את הטלפון והרוויח הילכה למשעה מהשוד. נטען שעצם נוכחות 3 אנשים מספיקה כדי להרטיע ולהחליש את התנגדות המתلون. נטען שהנאים 2 נמלטו עם אחיו למרות ההלם הנטען בו היה. המאשימה הפניה לע"פ 4398/09 לעניין המשמעות של הودאת שותף במשפטו על שותפיו, שם בית המשפט העליון התעורר וקבע שניתן להרשיע את הנאים בעבירה נוספת על יסוד אותה הודה שותף.

ב"כ הנאים 1 טען שמדובר באירוע ספונטני ללא תכנון. נטען שנוג המוניות הודה שהאגרוף של רואד גרם לו לחבלה החמורה בעין והшиб בחקירותו - "אז מאיפה?" כמשמעותו. נטען שניתן לחלק את האירוע לשני חלקים וכאשר הם הצלרכו לאחר החבלה, הם לא צריכים לשאת באחריות אותה חבלה. נטען שיש לזכותו מעבירות החבלה החמורה. בונגע לשוד נטען כי בשחוור הנאים 1 תיאר שבא ופתח את הדלת של רואד, ניסה להפריד ולא הילך, אז הילך ופתח את

הדלת השנייה וניסה למשור. נטען שאוקסנה תיירה שמישה עמד ליד דלת הנגה וניסה למשור החוצה, טענה המתישבת עם טענת ההפרדה. באשר לנגה המונית נטען שינוי בעיה עם עדותו שכן יתכן שהפרשנות הסובייקטיבית שלו לתטענה של מישקה או תנומות ידים, שלטענת הנאשם הוא עשה, זו פרשנות של תקיפה. נטען שטענתו לפיה שלושה תקפו אותו לא מסתדרת עם הריאות. עוד נטען כי טענתו לפיה מישקה חנק אותו נסתירה ע"י אוקסנה. באשר לעדות רואד נטען שגם עדותו מחזקת את טענת ההפרדה. נטען שרואד לא דבר במשפטה היה ולא רצה להפליל עצמו וכי אין לתת משקל רב להודאותו בכתב האישום המתוון, היוות וזו לא הודהה שנאמרת במלל חופשי אלא רק מאשר את מה שכתב בכתב האישום, זה לא כמו להעיד. נטען שיש לזכות את הנאשם 1 מחמת הספק בעבירות השוד.

ב"כ הנאשם 2 טען כי המאשימה לא צריכה לפרט לגבי מבצעים בצוותא מי עשה מה, אך המאשימה פירטה בכתב האישום וייחסה לכל אחד דברים מסוימים. נטען שעדי היום לא מובן האם המאשימה עומדת על הטענה שמי שחנק מארחורה היה נייר ומני שעמד ליד דלת הנגה היה חמודי או שמא המאשימה חוזרת בה מתייענים וטוענת שמדובר במבצעים בצוותא. נטען שמדובר בפגיעה בזכויות נאשמים. נטען שהראיות מלמדות שחמודי ירד עם השקית לכיוון שער הברזל ופתח אותו ואז החלה המהומה במונית ובאותו שלב בגללה המהומה במונית גם אוקסנה התעוררה. נטען שנסאלת השאלה, האם האדם שוחרר לכיוון המונית הצטרוף לתקיפה כפי שכוראה מסרה אוקסנה באמרת החוץ או שמא עמד בסמוך לצד הנושא של המונית וرك ביקש מרואד להפסיק את התקיפה. נטען שאין להתייחס לתטענה הסובייקטיבית של נגה המונית לפיה הותקף ע"י כולם. נטען שהמאשימה טוענת לפטע שהנגה חנק עם החgorה, כאשר לטענותם לא ישב אף אחד אחר. נטען שנגה המונית מודה שלא ראה וכנראה חנק אותו וכי לא ניתן על סמך הטענה להרשיע אדם בעבירות שוד. נטען עוד שלפי השizzato של הנגה היו שני תוקפים וכנראה הסברתה שלו שנחנק מארחורהanol'eh מכך שהחgorה לחיצה על גרכנו ובוואדי שלא ניתן לשולול את האפשרות שהתקיפה על ידי רואד או מה שעשה נייר (להפריד או לתקוף), גרמו לחץ על החgorה כאשר ברור שAAF אחד לא נכנס בחזרה למונית. נטען שאין להעדיף את אמרת החוץ של אוקסנה לפיה שלושה תקפו. נטען שבשחוור לא נבדק מי עשה מה, דבר המהווה מחדל. עוד נטען למחדל בגין חקירתה בשפה העברית. באשר לעדות רואד נטען שהוכח שאינו מדובר עברית. נטען שnier טען שחמודי לא עשה דבר בניגוד לרואד ומדובר בעדות מצחה. נטען כי הטענה החלופית בדבר ביצוע בצוותא, סיוע באמצעות נוכחות לזכותו מחמת הספק בשתי העברות שייחסו לו. נטען כי טענתה החלופית בדבר ביצוע בצוותא, סיוע באמצעות נוכחות מלמדת ומחייב את חולשת הריאות. נטען שמדובר באירוע ספונטני בו הנוכחות היא היפך מסיע, כאשר אחיו מעיד שאמר לו להפסיק. התבקש לא ליחס ממשמעות לעניין שקרים, כאשר מדובר בסיטואציה קשה להעיד מול אחרים. עוד נטען ששקרים אינם לא יכולים לבוא במקום ראיות.

דין והכרעה

גדר המחלוקת בתיק זה הינו מידת השתתפות הנאשם באירוע, כאשר אין מחלוקת כי הנאשם נכחו באירוע.

גרסת המתלוון

מדוע ח פעולה ראשונה ביחס לאיורו מיום 17.8.19 שעה 4:23, עולה כי השוטר עידן אבוחצירהפגש במתלון כשהוא מדים פניו וחולצתו קרוועה וצעק לו ש"שלושה חשודים שדדו אותו, גנבו לו את הפלפון שלו וכסף מזומנים והכו אותו" (הקו הוסף ד.פ.).

בהתובעת המתלון במשפטה - ת/46 שנמסרה ביום 17.8.19 בשעה 06:00, שלוש שעות לאחר האירוע לערכ, תואר האירוע כדלקמן: "...זה שליידי ירד עשה תנוועה כאילו הוא רוצה לשלם ושאל אותו כמה מגיע לך אמרתי לו כמו שסיכמנו 40 שקלים הוא נתן לי אנגרוף ולא יודע מאיפה מכות הניעו אליו אמר לי תוציא את הכסף וקללות. אני בישיבה על ההגה, גנבו את המפתח שאני לא יכול לנפטוע, עם מכות, לקחו כסף מה שראו, לקחו כסף מהארנק ורצו גם את הכסף שעלי אמרו לי להוציא את הארכן ואת המפתח אחד מהם לקח, הם נתנו לי מכות ובעיטות ולא יכולתי לזרז מהכסא, אמרתי לו תביא את המפתח אני אתן לך מה שיש, ניסיתי להוציא מהארנק את הרישיונות ותעודות הזהות ולא הילך הוא לקח את הכל וצעק תביא את הסיכון אני רוצה להרוג אותו ופתאום מישאו חנק אותו מאחרה לא נשמתי. היו צעקות והיתהஇוזו מישאי שם שצעקה מהחלהן, לא יודע זהה, הם נעלמו" (עמ' 1 לתק/46 ש' 13-6).

בתשובה לשאלת כמה מהבוחרים במנובית תקפו אותו, השיב המתלון כדלקמן - "כולם, אני ידעת מי באתי מאיפה? אני ידעת זדים ורגליים? מי חנק אותו מי תפס אותו אני לא יודע, אני יודע שלושה גברים היו שלושתם תקפו אותו כי זה בא לי מכל הכוונים כי הרבה תקף אותו זה שি�שב לידי..." (עמ' 2 ש' 21-19) (הקו הוסף ד.פ.).

בהתובעת נספת מיום 20.8.19 (ת/47), חזר המתלון על גרטתו ופירט - "...וזה הוא פתח את הדלת שלו התחיל לרדת מהרכב שם יד בכיס כאילו רוצה לשלם ואז הביא לי אנגרוף בפנים בהפתעה ואז השני שירד הניע לדלת שלי פתח אותה וגמ הרביץ לי וקיללו אותו ונשאר בחור במושב האחורי שחנק אותו" (עמ' 1 ת/47 ש' 18-16). בהמשך פירט - "...וגם שמעתי שזו שיב לידי מימין אמר למישאו מהם "חמודי תביא בקבוק תביא סcin" ואז שמעתי גברת מלמעלה שצעקת "מה אתם רוצים ממנו". אחד מהם כיבת את המנווע ולקח את המפתח של הרכב והם אמרו לי תביא כסף תביא כסף והואצאתי לו את הארכן מהכיס שלי ואז אמרתי לו תביא לי את המפתח של הרכב ואני אביא לך את הארכן ואז לקחתי ממנו את המפתח והוא נאבק לקחת את הארכן ממי ואני התנדדתי ואז זרקתי את הארכן לרצפה והם המשיכו להרביץ לי ואז נראה אחד מהם לפקח את הארכן מהרצפה ואחד נתן לי מכח חזקה בעין שכבר לא ראיתי ואז עם הצעקות של השכנה נראה הם פחדו וברחו...". מתיאור זה עולה כי לא המכיה הראשונית שניתנה למתלון ע"י רואד היא המכיה שהובילה לחבלת החמורה אלא מכח שניתנה ע"י אחד מהנאשמים בשלב מאוחר יותר באירוע, לאחר וטור כדי שהוכחה ע"י שלושתם, מכח שלאחריה הודה המתלון שכבר לא ראה דבר. מהתיאור עולה שמדובר במקרה שניתנה לקראת סיום התקיפה, דבר השולל את טענת הנאשמים בנוגע לחלוקת האירוע לשניים. בהמשך, בחקירה החזרת התקיחס לכך המתלון כשנסאל האם השבר בעין נגרם כתוצאה מהמכיה הראשונה שקיבל והшиб - "קבלתי את המכיה, יש לי שבר באף ושבר בעין. אני לא יודעஇוזה מהה עשתה ליஇוזה נזק" (עמ' 21 לפורטוקול ש' 18-17).

בהתובעת מיום 28.8.19 חזר המתלון על גרטתו וטען כי "שלושתם התחלו להכניס לי מכות" (עמ' 1 לתק/48 ש' 11). בהתובעת מיום 1.9.19 תיאר המתלון כדלקמן: "שלושתם תקפו אותו אחד חנק אותו מאחור אחד התישב עליו".

והביא ל' **מכות בפנים** והיה אדם **שלישי** שנtan ל' **מכות מהצד**". כאשר התבקש לפרט מה עשה כל אחד מהתקופים, השיב-"**לא יכול היהי בהם מכך זה אבל קיבלתי מכות שלושתך זה בטוח**". כאשר נאמר לו שאחד החשודים טוען שלא נגע בו, השיב-"**הם היו שלושה ושלושתם הרביצו לי**". בהמשך, כשנשאל האם מישו מהחשודים נסה להפריד או שצעק לאחר ההחלטה, השיב-"**אף אחד מהם לא ניסה לעזור מישו כולם הרביצו לי וברכו**" (עמ' 1 לת/48 ש' 2 - עמ' 2 ש' 23) (ה��ווים הוספו ד.פ.).

בשחוור שנערך למתלוון (ת/24) טען המתלוון שהותקף במכות ע"י שלושה אנשים שעלו למונית כפי שפורט-"**הבחן** **шиб לידו** זה **שהתחיל להכות אותו ראשוני...לאחר מכן מישו שישב מאחוריו חנק אותו והבחן שיב גם מאחור וירד ראשון מהמנית חזר למונית וגם תקף אותו ולאחר מכן הם ברחו מהמקום לאחר שלקחו ממנו **כסף וטלפון**". בשחוור, הדגים המתלוון והצביע על שלושת הכוונים מהם הותקף לטענתו בו זמנית במהלך האירוע.**

בעודתו בבית המשפט, חזר המתלוון על גרסתו במשפטה לפיה כל השלושה היוו אותו מכל הכוונים. לשאלת בית המשפט למה הכוונה מכל הכוונים השיב שגם גם מהצד וגם מכאן חנק אותו והסביר-"**כולם נתנו מכות ראשון מהכוונה ב"חנק"-...זה שיב מאחורה או שהחזק אותו או שהוא לו משה ביד, בצוואר, אני לא יכול לדעת עם הוא חנק אותו. אולי החזק עם החgorה אני לא יודע...**" (עמ' 8 לפרטוקול ש' 1-7).

באשר לנאים 2 השיב המתלוון שהוא הילך וחזר ו"השתתקף איתם", כאשר לטענתו הוא גם נתן מכות וגם חיפש כסף (עמ' 8 לפרטוקול ש' 29-29' - עמ' 9 ש' 2). המתלוון של שرك חלק מהנוסעים תקפו אותו והסביר-"**כולם נתנו מכות מכל הכוונים, גם מאחורה וגם מקדימה וגם לידי ומעלוי" ובהמשך- "מי נתן מי לא, כולם נתנו את המכות" (עמ' 12 לפרטוקול ש' 26). עוד אמר בהמשך-"**אני לא יודע. אני יודע שאחד ישב עלי, אחד נתן מכות ואחד חנק אותי. אני לא יודע מי זה וממי זה. אני יודע להגיד שחתפתי מכות..."**" אני אומר **שלושה תקפו אותו**, לשאלת ביהם"ש, אני אומר שאני יודע **שלושה תקפו אותו בזודאות**. ראייתי **שלושה תוקפים**, אחד מפה, אחד מפה והשלישי מאחורה. אני צמוד לכיסא, קשור" (עמ' 17 לפרטוקול ש' 22-8) ועוד-"**אני יכול לטען שלושת האנשים שהיו אצלם באותו תקפו אותו. מה כל אחד והתפרק 서로 אני לא יודע לבוא ולהצביע זה עשה לי ככה וככה אני לא יכול להגיד לך**" (עמ' 18 לפרטוקול ש' 20-22) (ה��ווים הוספו ד.פ.).**

באשר לטענה לפיה מי מהשלושה ניסה להפריד או לעצור את האירוע, טען המתלוון- "**אף אחד לא הפריד צעק ולא קלום, לא היה לו לא נעים, לא היה שום עצוקות**" (עמ' 11 לפרטוקול ש' 13-16). בהמשך אמר בקשרו הנגידית בוגע לגרסת הנאשם 1- "**אף אחד לא אמר מילה לטובתי. אף אחד...**" (עמ' 14 לפרטוקול ש' 15-13). עוד נאמר בקשר לטענה לפיה הנאשם ניסה להפריד- "**הבנייה עותק והוא פתח את הדלת ונתן מכות, לא נתן עצוקות שיפורידו ולא ניסה להפריד**". כאשר נשאל האם יתכן שהמכות שחווה הן ניסוין הפרדה והשיב- "**כשהוא רוצה להפריד הוא מפריד בין הידיים אבל לא נוטן אגרופים בעיניהם ובראש כמו שעשה. חשוב לבדוק" ועוד- "כן, הוא חזר ופתח- את הדלת, וזה הוא גם הרביך לי. כולם הרביכו לי ואף אחד לא הפריד**" (עמ' 15 לפרטוקול ש' 16-16' - עמ' 16 ש' .(18)

המתלוון עמד על כר שאחד הנוסעים נשר במנית ושרוד, שיב לידו, ירד מהמנית והכח אותו מבחוץ. כאשר נשאל

אם הוא נתן לו אגרוף מבחוּץ בעמידה, השיב-"**נכוֹן לְמַה מֵהֶזְקִילוּמָטֶר רָחוֹק?** זה דלת והוא נתן לי עם כל הכוח שלו שהוא עומד ואני ישב. הוא נראה נכנס עם הגוף למוניות, אין קיבלתי מכח? הוא פתח את הדלת שאל כמה מגיע לך והסתובב כאילו הוא רוצה לשלם ונוטן לי את המכחה עם כל הגוף ואני רואה שכל הדלתות חסומות כל אחד עמד בנאדם. (העד מדגים על ידי כך שהוא קם ומסתובב כאילו שהוא האדם שישב לידו)". המתלוּן חזר על כך שהנוטע מאחור נותר ברכב ובנוסע השני ירד עם השקית וחזר. לטענתו, שלושתם נותרו בזירה ותקפו אותו. כאשר נאמר לו שמהראיות עליה שהנוטע מקדימה התחיל באירוע והשנים מאחור יצאו מהרכב, השיב-"**הַם לֹא יָצָא.** זה בדיקת הראש שירד זה היה זה שלי, והוא עשה את כל המשחק שלו ובינתיים גם זה שמאחוריו יצא עם השקית, זה שני האנשים. **הַלְּיָשֵׁי נִשְׁאָר מַאֲחֹרֵי** עם האוטו, הוא לא ירד. שאלת על שני אנשים זה שני האנשים. **הַלְּיָשֵׁי נִשְׁאָר**" (עמ' 12 לפרוטוקול ש' 27- עמ' 13 ש' 19). בהמשך, לא ידע המתלוּן להסביר האם במהלך האירוע הוא ירד מהרכב או נותר בו והשיב שהוא שירד מהרכב והרגיש חנון (עמ' 14 לפרוטוקול ש' 30-32).

באשר לשמיית עדות השכנה אוקסנה שלל המתלוּן שוחח על האירוע עם מי מהשכנים. באשר לשמיית עדותה של אוקסנה טען המתלוּן - "**אַחֲרֵי שְׁכָלָל הַמְּהֻמוֹת נִגְמָרוּ וְכָל מִינִי וּבָאוּ הַשׁוֹטְרִים וְהִגְנִישׁוּ לִי** את כל העוזרה הם קראו גם לשכנות, היא אומרת לי והוא תוקר". המתלוּן אישר שעמד ליד ושמע את השכנה מספרת לשוטר. הוא השיב ששמע שכנה אחת מדברת ואינו יודע את שמה. המתלוּן נשאל האם היא הייתה רוסייה והשיב-"**מַאֲיפָה אַנְיָוְדָע?** מה אני חבר שלה? אני אמרתי שאלות אותה וזה מה שאני אומר בדיקת זה ההסביר שלי ואז השוטר בקש ממי זוז הצדעה אז זותי". המתלוּן נשאל מדוע אמר לפיו איך שמספרות השכנות כאשר הוא ראה אותו הולך לכיוון הדלת והשיב-"**שְׁבַן אַדְם יָרַד מֵהָאָטוֹ אַנְיָא הַוּלָן אַבְלָה** השכנה בעדות שלא אמרה שהגיע לדלת אתה מבין? אני שמעתי בדיקת זה ההסביר שלי". המתלוּן נשאל האם בעצם לא ראה אותו והשיב-"**יָרַד מֵהַדָּלֶת שְׁלִי** והלך לכיוון הדלת. זה כמה מטרים. לשאלת בהםי"**שְׁאַנְיָגַם רָאֵיתִי** וגם השכנה אמרה שהוא הלך. ראייתי אותו הולך לכיוון הדלת". כאשר נאמר לו שהוא עשה בעצם הסקת מסקנות, השיב-"**הַוְא יָרַד מִמְנִי וְהַלֵּךְ לְכַיוֹן הַדָּלֶת שְׁלִי** ויהלך לכיוון הדלת ואח"כ, נשאל את השכנים מה שם ראו אבל את זה היא אמרה והשוטר היזע אוטי, אז זה ההסביר שאתה שמעת" (עמ' 20 לפרוטוקול ש' 22- עמ' 21 ש' 14). בחקירה החזרת התייחס לכך המתלוּן, כאשר נשאל מה עוד שמע את השכנה אומרת מלבד זה שהבחור שירד הלך לבניין וחזר והשיב-"**שָׁוּם דָּבָר, הַשׁוֹטֵר אָמַר לִי זָזֵז הַצִּדְעָה.**

השאלה נשאלת בבדיקה מול העיניים שלי, לא יותר מזה" (עמ' 22 לפרוטוקול ש' 3-1).

גרסת המתלוּן, בעדוֹתוֹ בבית המשפט הייתה אמינה ומהימנה. המתלוּן לא הפריז בדבריו וניכר שאינו מחשש להעליל על הנאיםים וכן גם טען כי שאל מודיע לא זהה אותם במסדר היזחי והשיב-"**אַנְיָא לֹא הִיְתִּי בְּטוֹחַ** לא רצית להגיד על **אַנְשִׁים שְׁלָא עָשׂוּ כְּלָום שָׁהֵם כְּנָעָשׂוּ וּבְגַלְלֵזָה לֹא הִיְתִּי בְּטוֹחַ**" (שי' 55-56 לת/48). עדות הנאשם עלה שאין לו הכרות מוקדמת עם הנאיםים ואין לו מניע להפליל אותם. המתלוּן שלל שמע את עדות אוקסנה והתרשם כי דבריו כנים גם בהקשר זה ולא עולה חשש לתיאום עדויותיהם או להשפעה זרה של עדותה על גרטתו ולהיפך. המתלוּן היה עקיби בגרסאותו במשטרה, בשחזר ובעדותו בבית המשפט. על הנזק שנגרם למתלוּן ניתן ללמוד מעדותו וכן מהמסמכים הרפואיים שהוגשו (ת/37) והתמונה (ת/38). זאת ועוד, לגרסת המתלוּן נמצא אימוטים בגרסאות הנאיםים בקשר להשלכת מפתחות הרכב, תחילת האירוע בתגובה לדרישת התשלום בגין הנסיעה בסך 40 ל' ונטילת הטלפון הנייד שלו במהלך האירוע.

מת/50- הודיעתה של אוקסנה שנמסרה ביום 19.8.17 בשעה 4:54 עליה כי הייתה בדירתה ושמעה צעקות אז ניגשה לחדרו "וראיתי רכב מונית וגבר אחד שישב ליד הנהג לבש חולצה לבנה ומכנס ג'ינס וראיתי שהוא לוקח דברים מאיזור התאים של הנהג. מחוץ למונית ליד הדלת של הנהג. מוחץ למונית ליד הדלת של הנהג היה גבר שלבש גם הוא חולצה לבנה ומכנס ג'ינס שהכח בחזקת האזרוח הפנים של נהג המונית. שמעתי שמשהו יצא מהבניין יש שער ברזל למיטה ושמעתי שמשהו יצא מהבניין עם גופיה לבנה וגם הוא התחיל להרבייך הנהג..." (עמ' 1 לת/50 ש' 10-2). לטענת אוקסנה, היו 3 חסודים בתקיפה (ש' 20, ת/50).

בשחוור שנערך לאוקסנה הצבעה לשוטר דוד אוחזון היכן עמדה ומספרה כי ראתה שלושה אנשים מרביבים לנוהג המונית ומספרה כי שניים היו בתוך המונית ואחד מהם יצא החוצה מהמונית כאשר הוא מכופף ואז קולם הרביבו לו ולקחו דברים מהמונית העדה עוד ספירה כי מישהו מהם לקח את מפתחות המונית וזרק אותם לאחר מכן הם הורידו את החולצות שלהם וברחו מהמקום כאשר שכנים נוספים צעקו שיזמיןו משטרת ואחד התוקפים צעק שהכל בסדר" (ת/31).

بعدותה בבית המשפט חזרה על כך ש"קולם הרביבו לנוהג, שלושה אנשים הרביבו לו. אחד ישב ליד הנהג, עוד אחד עומד ליד הנהג ועוד אחד אח"כ יצא מהבניין. הרביבו לו, כל האנשים" (עמ' 24 לפROTOKOL ש' 20-19). אוקסנה עמדה בעדותה על כך שראתה שלושה תוקפים. מעודותה, עליה שאינה יודעת האם מישהו במושב האחורי, היהות ולא ראתה (עמ' 28 לפROTOKOL ש' 16-17, עמ' 30 ש' 15-16) (הקוויים הוספו, ד.פ.).

אוקסנה לא זכרה את האירוע במדויק במדויק עדותה וניכר היה שהיא חששת מהנאשמים ומהמעמד בו נמצא. יחד עם זאת, אוקסנה אישרה שכאשר שוחחה עם השוטר זכרה את האירוע ומספרה לו אמת (עמ' 25-27 לפROTOKOL).

באשר לטענה לפיה היא אינה דוברת עברית כראוי, זה המקום לציין, כי צוין בפROTOKOL הדיון, בתגובה לטענת הסניגור לפיה הודעת העדה נגבהה בשפה העברית וחלק מהדברים בהודעתה לא נאמרו על ידה, כי "למען הסדר אצין שאינו מתרשם שהעדת מדברת ומבינה לפחות עברית בסיסית" (עמ' 26 לפROTOKOL ש' 16-8). יודגש, כי הסניגורים יותר על חקירת השוטר שגבה את עדותה (עמ' 33 לפROTOKOL).

באשר לטענה לפיה נהג המונית עמד לידה בזמן גביה עדותה, הרי שלטענתה עמד לידה בין 5-10 דקות (עמ' 27 לפROTOKOL ש' 19-12), כאשר מעין בת/50 עולה כי הודעתה נגבהה ממנה בין השעה 4:54 ועד לשעה 5:20. אוקסנה שללה שהיא שמעה את עדות הנהג שנמסרה למשטרה (עמ' 31 לפROTOKOL ש' 8-7).

באשר לטענה לפיה אוקסנה אישרה שהנאשם 2 כלל לא נגע בנהג אלא רק יצא ועמד ליד המונית טענה אוקסנה שאינה זוכרת, וזאת לעומת גרסתה למשטרה בסמוך לאירוע, שם טענה ש"גם הוא התחיל להרבייך הנהג". בנסיבות ולאור התרשומי כאמור מעודותה של אוקסנה בבית המשפט והחשש שנש��ף ממנה, לרבות העובדה שמדובר בעדות

שניתנה בסמוך לאירוע, אני מוצא לנכון להעדי' את אמרת החוץ שמסרה- ת/50, על פני עדותה בבית המשפט בהתאם לשיעף 10א לפקודת הראיות. צוין כי מדובר בעודה אובייקטיבית שנקלעה לאירוע ועמדה על כך שככל שלושת הנאים תקפו את המתלוון (ת/50, ת/31). העודה נדרת כל מנייע להפללת הנאים ומסרה עדות עקבית ומהימנה. עוד צוין כי עדותה של אוקסנה עולה בקנה אחד עם עדות המתלוון, כאשר שניהם טוענו שדובר בשלושה תוקפים, וכי שלושתם נטלו חלק פעיל בתקיפה. עוד תיארה אוקסנה שאחד מהתוקפים (הנאים 2) הילך לשער הבצל וחזר לצד הנהג והיכה אותו, בדומה לתיאור המתלוון.

גרסת הנאשם 1

בהתובעת הראשונה במשטרה (ת/41) מיום 29.8.19 תיאר הנאשם 1 את האירוע כדלקמן: "...רואד שאל אותו כמה זה אמר לו **40 מתי אמר לו 40** לא ידוע מה רואד נתן לו פצחה לפנים אני כבר ירדתי מהמנוחת או לא ידוע על מה הוא נתן לו את הפצחה אתה ידוע מההלך אני לא אומר לך שלא נתתי אני נתמי מכח למוניות נתמי לו דחיפה על الرجل לא משחו נתתי לו דחיפה והלכתי מהצד השני כדי להגדיר לרואד שיעזוב אותו גם חמודי היה צועק על רואד די מה אתה עשו רואד לא עזב אותו הוא המשיך להרביץ לו ...". הנאשם 1 שלל שהנאים 2 הרביצ' לנаг המוניות. כאשר נשאל מה הוא עשה מלבד לחת לנאג בעיטה, השיב- "**לא בעיטה נתתי לו מכח ברجل עם היד ומתי שנתתי לו מכח עף לי** הocus מה היה לה בדיק שLOCK". הנאשם נשאל למה שיתן לנאג מכח ברجل והשיב- "אמרתי לך לא ידעת מה קורה שם לא נתתי לו דחיפה ורציתי להציג את אח שלי רואד וגם צעקו מלא שם על רואד גם חמודי" (עמ' 2 לת/41 ש' 7- עמ' 3 ש' 49).

באשר לנטיית הטלפון טען הנאשם 1 שאינו זוכר האם הוא או חמודי נטלו את המכשיר ולאחר מכן טען שהואלקח את הטלפון של הנהג והחזיר אותו לכיסו של הרכב רואד לך אותו כשיתא בהמשך (עמ' 4 ש' 58-69).

בהתובעת נוספת מיום 2.9.19 שלל הנאשם שתקף את נהג המוניות וטען שגם חמודי לא נגע בו. הנאשם שלל שנטל את הפלפון של נהג המוניות. הנאשם עמד על גרטתו ושלל שהיה 3 תוקפים, כלשונו- "**לא היה אמרתי לך חוץ מהדחיפה שדחפתי את הנהג כי רואד התישב עליו חוץ מזה לא היה כלום**" (עמ' 3 לת/42 ש' 39-41). בהמשך טען- "**חוץ מרואד שתקף אותו והוא חנק אותו ונתן לו אגרופים לפנים חוץ ממנו אף אחד לא נגע בנאג לא אני ולא חמודי**" (עמ' 3 ש' 48-50).

בשחזור שנערך (ת/22) חזר הנאשם 1 על גרסתו.

בעודתו בבית המשפט טען הנאשם 1 שפתח את הדלת של הנהג על מנת להפריד. לדבריו, כאשר החל הוויכוח היה ליד רואד מהצד של הנהג. הנאשם 1 שלל שנותר מישחו במוניות בלבד רואד. לדבריו, חמודי עמד ליד הדלת האחורייה של הנוסע של הנהג ולא עשה דבר. בעודתו בבית המשפט, טען לראשונה הנאשם 1 שנטל את הפלפון של נהג המוניות, כאשר לדבריו, התבבל בין מכשיר הנייד של רואד לבין מכשירו של הנהג (עמ' 35-36 לפרטוקול). הנאשם לא ידע ליתן הסבר אמיתי מדוע לא טען זאת בחקירותיו ולבסוף טען שלא זכר כי היה בלחץ (עמ' 41 לפרטוקול ש' 16-25).

במהרשך, שלל את טענת חמודו לפיה הוא נתן לו את הטלפון על מנת שימכוור אותו (עמ' 44 לפרוטוקול ש' 12-15). כאשר נשאל האם נהג המונית שיקר כשתיאר שהוא עליו כמה אנשים, השיב-"**הוא לא שקר, בכלל שחייב מהמכות שקיבל מאחיו וראה את הידים שלו שאני מפריד חשב שגם אני תוקף אותו**" (עמ' 39 לפרוטוקול ש' 25-28). כאשר הופנה לשחוור, שם טען שדוחף את הנהג, השיב-"**אני אומר לך שדוחfty כדי להפריד ביניהם, לא רק דוחfty דוחfty כדי להפריד ביניהם. את שנייהם דוחfty.**" במהרשך, טען שהיה בלחץ בשחוור. כאשר נאמר לו שדוחף זה היפר מלמשור טען-"**להרחיק את שנייהם אחד מהשני, לא רק את הנהג, שנייהם**" (עמ' 42 לפרוטוקול ש' 23-3). במהרשך, כשנשאל מדוע טען בחקירותו שנית מכה ברجل לנаг עם היד שלו, השיב-"**מתי שהפרדתי, לא מכח, הפרדתי**" (עמ' 44 לפרוטוקול ש' 16-19). הנאשם שלל בעדותו שהוציא את המפתחות מהסוויז וזרק לכਬיש ולא ידע לומר מדווען חמודו טען שעשה זאת (עמ' 40 לפרוטוקול ש' 32-32-עמ' 41 ש' 7) במהרשך, חזר על גרסתו ושלל שיש ביןיהם סכוסר (עמ' 45 לפרוטוקול ש' 18-18).

מת/25- מזכיר שנערכ ע"י השוטר אוחזין באשר לשיחה מיום 5.9.19 עם טל- זוגתו של יניר, עולה כי היא סירבה לתת עדות בכתב בגין חשש מהמשפחה של יניר. לטענתה, יניר סיפר לה يوم לפני שנערכ שהאחים שלו- רואד וחמודי נעקרו על שוד והוא גם מעורב בשודומי שהתחילה את השוד זה אחיו רואד. עוד אמרה שלהבנה, יניר הודה בשוד.

הנאשם 1 עמד על כר בעדותו בבית המשפט שرك ניסה להפריד בין נהג המונית לרואד, הן מהדלת של הנהג והן מהדلت של רואד, אך ללא הצלחה. הנאשם לא ידע להסביר מדוע הנאשם 2 אישר שתקף את המתלוון יחד עם רואד. הנאשם לא יכול היה להשיב לשאלות שעלו ביחס לගרטסו ולא ידע להסביר מדוע אוקסנה, נהג המונית או אחיו, יפלילו אותו. יוער, כי מדובר בגרסה שקרית שאינה עולה בקנה אחד עם יתר הראיות בתיק. הנאשם ניסה להרחיק עצמו מהאיור ולמצער את חלקו. גם בנוגע לנטיילת הפלאפון לא מצאתי לנכון לקבל את גרסתו, שהועלתה לראשונה בעדותו בבית המשפט, כאשר לא הייתה מניעה להעלotta בהודעתו במשטרתו, לו הייתה אמת. יוער, כי בחקירתו הראשונה במשטרת הודה הנאשם 1 שנית למתלוון "מכה ברجل עם היד" ולאחר מכן טען שדבר בדיחפה. הנאשם אישר שהשתתף בתקופה, אם כי ניסה למזער את חלקו, לשונו-"**אני לא אומר לך שלא נתתי, אני נתתי מכח למונה נתתי לו דחיפה על الرجل לא משחאו נתתי לו דחיפה...**". כפי שצוין לעיל, לא התרשםתי כי הנאשם 1 דבר אמת בעדותו במשטרת או בבית המשפט ביחס לחלקו באירוע. זאת ועוד, נהג המונית שלל בעדותושמי מהנאשמים ניסה להפריד או צעק על השני שיחדלו ממעשי, להיפך, עלה כי הם ניסו להפיחו באומרם לחמודי שיביא בקבוק או סכין. מכאן, הטענה לפיה אותה דחיפה נועדה להפריד בין רואד למתלוון, פעולה שלוותה לטענת הנאשם 1 בצעקות לרואד שיחדלו ממעשי, נשללה.

gresst ha-nasam 2

בהודעתו הראשונה במשטרת מיום 28.8.19 שלל הנאשם קשר לאירוע וטען שהיה בbijah עם אשתו והפנה את החוקר לצילמות האבטחה בbijuto. הנאשם שלל שקנה או מכיר טלפון לאחרונה. הנאשם שלל שהיה עם אחיו ביום 17.8.19 או שנסע עימם במונית. יודגש כי מהזקרים מיום 28.8.19 של רס"מ עופר קליגר וסמ"ר שי דזינדייחשייל (ת/40, 39/ת) עלה שהנאשם בכח, צעק, נגח בקייר באIRON ובשולחן עד שהחוקרם נאלצו להחזיקו בחוזקן על מנת שלא ימשיך לפגוע עצמו. עוד עלה כי הנאשם טען בפניהם שיעזבו אותו ושהוא רוצה להרוג את עצמו. מתנהלות זו, ניתן ללמוד על מצבו

הנפשי של הנאשם 2, על אף שהכחיש נחרצות את נוכחותו באירוע.

בהתובע השנייה מיום 30.8.19 (ת/44) עמד על כך תחילת שלא יצא מביתו במועד הרלוונטי ושלל שמכר טלפון לאחראנה. כאשר הוצגו לו תמונות שלו בעסק, טען שלא מדובר בו ורק לאחר שנאמר לו שאשתו זיהתה אותו, השיב-**"טוב בוא נתחיל מהתחלה"** (ש' 173 עמ' 7 לת/44). הנאשם הודה בשלב זה, שמכר את הטלפון וטען שנייר נתן לו את המכשיר והוארו לו למכור אותו (ש' 189 ת/44). הנאשם בכח מהלך עדותו, טען שהוא מפছד וביקש שיתחשבו בו. לדבריו, הוא לא נגע בנגging המונית. הנאשם טען כי ינירלקח את מפתחות הרכב והשליך אותם (עמ' 8 ש' 225 לת/44). בהמשך תיאר-**"אני ירדתי מהמנוע בשלום שבזוי ויניר ירד אחורי הנהג אומר לרווד תביא לי 40 שקל יניר הסטובב מהצד השני פתח את הדלת רצה לנסוע הנהג יניר פתח לו את הדלת ואז יניר ורווד תקפו אותו ואני התחלתי להגיד לו אחמד תעוזב אותו"** ובהמשך-**"אני ראיתי שנים מרבייצים לו אני בראש של הבן שלי לא עשית כלום עמדתי בצד תביא את הנהג תשאל אותו אם עשית משהו אמרתי להנגן לנסוע ולהם שייעזרו אותו הם אחים שלי הגדולים אני לא יכול לתפוס אותם הם ירביצו לי מכות רצח"** (עמ' 8 ש' 235-217). בהמשך תיאר-**"...אני הייתי בחוץ לא ראיתי מאיפה הוא מוציא את הכסף אני ראיתי שהוא יניר תוקפים אותו"** (ש' 355-356 לת/44). הנאשם השיב שרואד התחיל באירועו יניר אחראי (עמ' 9 ש' 256). הנאשם השיב שנייר זה שלקח את הטלפון של הנהג המונית (עמ' 9 לת/44 ש' 258, 271). כאשר נאמר לו שלטענתו יניר הוא רק דחף את הנהג ולקח את הטלפון והחזיר למקום, השיב-**"לא הוא דחף אותו לך לו את המפתח של הרכב זרק לו אותו אחורי זה הסטובב מהצד השני ולקח לו את הטלפון ולא החיזיר"** (עמ' 10 ש' 310-313). הנאשם השיב שהוא מסר ליניר את הכסף שקיבל כתוצאה ממカリית הטלפון (עמ' 11 ש' 325-318).

בהתובע השלישי מיום 3.9.19 (ת/45) הנאשם עמד על כך שלא נטל חלק בתקיפה. כאשר נשאל מי חנק ובעט בנגging המונית השיב שרואד יניר (עמ' 3 לת/45 ש' 47-44).

בשחוור שנערך לנאשם (ת/23) עלה כי הנאשם טען שירד מהמנוע, אז ראה את רווד יניר תוקפים את הנהג יניר לך את הטלפון של הנהג ורואד את הכסף ושלוותם ברחו מהמקום דרך גרם מדרגות, עשו סיבוב ולאחר מכן עלו לבית של חמودו.

בעודתו בבית המשפט טען הנאשם בניגוד לגרסאותו הקודמות, שנייר רק ניסה להפריד, כלשהו-**"שבן אדם רוצה להפריד הוא מנסה להפריד בכל דרך, להפריד אחד מהשני, או שדוחף לצד השני, הפרדה לכל דבר. שאתה רוצה להפריד אתה לא יודע איך להפריד"** (עמ' 50 לפרטוקול ש' 2-1). הנאשם הודה שטעה שמכר את הטלפון ומספר שהוא צירק את הכסף על מנת לקנות הלב לבנו, בניגוד לטענותו במשטרה לפיה מסר את הכסף ליניר (עמ' 49 לפרטוקול ש' 2-7). הנאשם ניסה לחזור בו בגרסתו בבית המשפט מכך שנייר תקף את נהג המונית ואף מכך שנייר הוציא את מפתח הרכב מהסוויז וזרק. לדבריו, שיקר במשטרה כשאמר שנייר עשה זאת. הנאשם לא ידע להסביר מדוע השכינה ונוהג המונית טוענים שהשתתף בתקיפה וכשנשאל האם מדובר בציירוף מקרים, השיב שהנהג שמע זאת מהשכינה, טענה שכאמור נשלה.

יוער, כי לא התרשםתי כי גרטטו של הנאשם מהימנה. הנאשם שיקר בחקירותו הראשונה במשטרה כיוון שרצה להרחק

עצמם מהאירוע, היות ולטענתו לא רצה להסתבר ולשוב לכלא. גם תגובתו כפי שעלתה ממצרכי השוטרים העידה על מצבו הנפשי הנער וחששו מההlixir. בעדותו השנייה, נראה שמספר סיפור המתקרב לאירוע כפי שהתרחש, אך בחר להפריד עצמו ועמד על כך שלא נטל חלק, בניגוד לראיותו. הנאשם לא סיפק גרסה עקבית אלא גרסה שקרה שכל מטרתה כאמור להרחיק עצמו מהאירוע ולא מצאתו לנכון להאמין לו. עוד יצוין כי מגרסתו במשטרת עליה כי הנאשם נטל חלק פעיל באירוע, לרבות נטילת המפתחות והטלפון הנייד וזאת בהתאם לעדויות ולראיות בתיק.

עדות רואד טאלב

רואד בעדותו טען שניר ניסה להפריד וחמודי לא התקרב לרכב. לדבריו,לקח את כל האחריות לאירוע על עצמו. העד אישר שהודה בכתב האישום אך טען שלא קורא עברית ולא הבין את משמעות הדברים (הדבר לא מנע ממנו המשך עדותו לטען שרק שכרא את כתב האישום זכרונו החל לחזור אליו). לדבריו, אין לו אמון במשטרת ורצה להודות רק בפניו שופט. העד שלל שכובל האישום הוקרא לו וזהת על אף שבפני כב' השופט פוקס הסתייג מהamilah "בחזקה" וטען שהמכות לא היו חזקות (יודגש כי רואד היה מיוצג בהlixir וגם הטענה לפיה אינו יודע מה פירוש המילה "מעט" דינה להידחות נוכח האמור).

בנסיבות, יש להעדיף את הودאותו במשפטו (ת/55) מכח סעיף 10א לפקודת הראיות, על פני עדותו בבית המשפט, עדות בה ניסה ליטול את מלא האחוריות עליו ולפטור את אחיו ממנה. עדותו לא התישבה עם הראיות בתיק - כגון נטילת המפתחות ברכב, כאשר הודהו במסגרת משפטו توאמת את הראיות בתיק ולא הייתה מניעה שישטייג מהפלילת הנאשם, לו הדברים היו נכונים, כפי שבחר להסתיג מהamilah בחזקה ביחס למכות שניתנו על ידו באירוע. כאמור לעיל, רואד לא הסתייג מהעובדות המתארות את חלוקם של הנאים באירוע אלא שהוסיף מיזמתו שהמעשים בוצעו ללא תכנון מוקדים ועל רקע שימוש בסמים ואלכוהול, כאשר הוא משתמש בלשון רבים ("הינו", "לא היה לנו שום תכנון") (עמ' 10 לת/55).

הראיות הנسبתיות

כפי שעלה מצלמות האבטחה ודוח הצפיה (ת/13, ת/8) הנאים נמלטו מהזירה רגלית יחדיו בסיום האירוע. הנאים זיהו עצם בחקירותיהם במשטרה (ת/42, ת/44) ויזהו את המקומ כמדרונות ביתו של הנאשם 2. מדובר בתנהגות מפלילה, המלמדת על שיתוף הפעולה של השלושה שמטרתה להימלט עם השלל ולא על נוכחות "תמייה" כמו שנקלעו לאירוע. אף אחד מהנאים לא נותר לסייע לנаг המונית או הצעיק עבورو עזרה.

בנוספ', מכירת הטלפון ע"י הנאשם 2 (שניטל ע"י הנאשם 1) בוחנות "גולד מובייל" מלמדת אף היא על שיתוף הפעולה ועל הרוח כתוצאה מביצוע העבירה, עובדה המתישבת עם היותם מבצעים בצוותא באירוע.

הפן המשפטי

כפי שצין לעיל, עדות המתלוון, עדות השכנה והודאותו של רואד- הין עדויות ישירות אודות האירוע אשר מפלילות את הנאים וنمיסרו ללא תיאום בין העדים כאמור לעיל. במישור העובדתי לא מצאתי יסוד לקבוע כי עדותה של אוקסנה זההה על ידי נוכחות המתלוון בעת גביה הودעתה. מעדיותיהם עליה כי שלושת המעורבים באירוע (בهم הנאים 1 ו-2) נטו חלק פעיל בתקיפת המתלוון, כאשר לעדויות נמצאו אימוטים חיוניים כפי שפורט לעיל.

בפנ העובדתי, אין מחלוקת כי שני הנאים נכוו באירוע וכעולה מהעדויות- נטו בו חלק פעיל. אין משמעות לכך שהמתלוון לא ידע לומר מאיו מכמה נגרמה לו אייזו חבלה (יווצר כי נשללה הטענה לפיה המכחה הראשונה שניתנה ע"י רואד היא בהכרח זו שגרמה לחבלה החמורה) ובפנ המשפטי אין משמעות לכך, שכן הנאים הטרפו לרואד במשיו במהלך האירוע ולאחריו וחברו למטרה משותפת, כאשר ההלכה בדבר חברה ספונטנית מתיחסת גם לעבירות תוכaatיות כגון חבלה חמורה. יודגש, כי אין הכרח בתכנון מוקדם של השותפות ודין בשותפות ספונטנית שנוצרה על אתר לשם השגת מטרה משותפת שבני החבורה מודעים לה. אין נפקא מינה אם המעשים נעשו על ידי כולם, או אם נעשו מוקצתם על ידי אחד ומוקצתם בידי אחר (ראו: ע"פ 4693/01 מדינת ישראל נ' בbijzai ב-24.7.2002)). במקרה דנן, כל אחד מהשותפים לביצוע העבירה, תרם באופן אקטיבי להשלמתה ומדובר ביצוע בצוותא.

לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאים במינוים להם בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ג איר תש"פ, 07 Mai 2020, במעמד הצדדים.

דניאל פיש, שופט